PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXVI — Nr. 904 (6338) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 17 mai 1970

Se întîmplă și la antrenament... Participînd la o mică amicală pe stadionul din Puebla, doi echipieri ai naționalei Belgiei, în pregătire pentru turneul final al C.M. — John Devrindt și Nicolas Dewalque — s-au accidentat, spre disperarea medicului echipei, dr. Fernand Beckmans (dreapta). Dar, după simare îngrijiri, cei doi au fost apți de a-și reîncepe activitatea.

Telefoto: A. P. — Agerpres

NOI VEȘTI DE LA TRICOLORI

● Vineri au fost efectuate două antrenamente la 32 grade Celsius ● Amabilele gazde de la clubul Guadalajara ● Au sosit și fotbaliștii cehoslovaci ● Brazilienii fug de tricoul nr. 13

GUADALAJARA, 16 (prin telefon, de la trimisul special al revistei Fotbal, RADU URZICEANU). Al doilea antrenament al tricolorilor a avut loc vineri dimineața și s-a desfășurat în curtea hotelului. A fost o ședință de pregătire, cu caracter fizic, constînd în alergări, gimnastică și mișcări pentru mobilitate. **După amiază, pe stadionul clubului Guadalajara FOTBALIȘTII NOȘTRI AU EFECTUAT UN ANTRENAMENT GLOBAL, care a durat 75 de minute.** S-a început cu o încălzire, dirijată de antrenorul Nicușor, în timp ce Angelo Niculescu lucra cu portarii. **După 30 de minute de „non-stop", cu intensitate în ritm moderat și cu solicitări maximale pe parcurs, S-A TRECUT LA UN JOC LA DOUĂ PORȚI, DE DOUĂ REPRIZE A 20 DE MINUTE. Echipele au fost alcătuite, fiecare din cîte 10 jucători.**

Întregul antrenament a fost influențat de căldura foarte mare: **32 grade Celsius.** Cu toate acestea, după cum remarcau la sfîrșit cei doi antrenori, **toți jucătorii au răspuns bine la solicitări, manifestînd poftă de joc. „CEL PUȚIN PÎNĂ ÎN PREZENT — îmi spunea Emerich Vogl — BĂIEȚII SUPORTĂ MAI UȘOR DECÎT NE AȘTEPTAM ALTITUDINEA ȘI CĂLDURA".**

De subliniat, în continuare, atenția cu care ne înconjoară cei de la clubul Guadalajara

(Continuare în pag. a 3-a)

FLORETISTELE ROMÂNIEI — INVINCIBILE!

Floretistele României au debutat excelent și în turneul individual, reușind ca 4 dintre ele să participe la finală. Cea mai cursivă evoluție a avut-o **Suzana Ardeleanu,** neînvinsă în prima semifinală: 4—3 cu **Olga Szabo, Adriana Moroșan** și **Halina Balon,** 4—2 cu **Emma Lorenzoni** și 4—0 cu **Skladanowska!**

În aceeași semifinală **Olga Szabo** a realizat 3 victorii: 4—3 cu **Lorenzoni,** după un asalt apreciat drept model și 4—2 cu **Moroșan** și **Skladanowska.** A treia finalistă, **Emma Lorenzoni,** a avut un start ceva mai slab: a pierdut primele două asaluri (la 3 la Szabo și la 2 la Ardeleanu), dar și-a revenit în a doua parte a întrecerii, cîștigînd de trei ori: 4—2 la **Skladanowska,** 4—1 la **Moroșan** și **Balon.**

Cealaltă semifinală, evident mai echilibrată valoric, a dat cîștig de cauză românceelor **Maria Vicol** și **Ileana Drimbă** și poloneza **Elzbiet Cymermann-Franke.**

Vicol, mai proaspătă decît în meciurile pe echipe, a evoluat cu multă siguranță reușind 4 victorii. Cea mai

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. a 4-a)

Spectacol de valoare în meciul România — Cehoslovacia

OASPETELE CONDUC DUPĂ IMPUSE: 185,25 — 184,65...

CLUJ, 16 (prin telefon, de la trimisul nostru). Întîlnirea amicală de gimnastică dintre reprezentativele feminine ale României și Cehoslovaciei a programat astăzi exercițiile impuse, cele cu care ambele echipe vor evolua și la C.M. din octombrie.

Primul aparat — săriturile. Startul bun luat de **Mia Variu (9,15)** a stimulat pe componentele echipei noastre. **Rodica Apăteanu** a „urcat" la 9,40 (cu o săritură remarcabilă), iar mezina concursului și debutanta în reprezentativa României, **Paula Ion,** a obținut 9,45. **Elisabeta Turcu** și **Elena Ceampelea,** de asemenea, la înălțime. Și, astfel, echipa țării noastre a luat un avans de 4 zecimi. Dintre oaspe s-au impus **Marcela Vachova** și **Maria Krajcirova,** prima impresionînd prin siguranță și precizie. Deci, **România 47,10 — Cehoslovacia 46,70.**

Aparatul următor — paralelele. Acest exercițiu scurt, dar extrem de dificil, a fost mai bine executat de echipa oaspe, care n-a avut nici o ratare. **Krajcirova,** cea mai sigură dintre concurente, a fost secondată de **Vachova** și **Rimnakova.** Românceele, în schimb, au fost inegale. **Olga Ștefan** și **Rodica Apăteanu** au evoluat la valoarea lor dar **Paula Ion** (căzătură), **Elena Ceampelea** și **Elisabeta Turcu** (cu ezitări) au fost depunctate. **Mia Variu,** cu o execuție lentă, a obținut numai 8,75. **România 45,60 — Cehoslovacia 46,25.**

Bîrna a oferit o dispută strînsă. Remarcabil faptul că nici o concurentă n-a căzut de pe aparat. **Elena Ceampelea** a fost cea mai bună (9,45). De asemenea **Rodica Apăteanu** a prezentat un exercițiu corect, cu mișcări sigure și ample. Oaspetele, însă, cu o tehnică și mișcare mai corecte, cu o mai mare omogenitate, au cîștigat și acest aparat: **România 45,70 — Cehoslovacia 45,95.**

Ca de obicei, solul nu a mai adus modificări substanțiale ordinii deja stabilite între concurente. De remarcat doar că exercițiul **Liubei Krasna** a dat loc unei discuții prelungite, încheiată cu modificarea notei inițiale — de la 9,15 la 9. Din nou pe prim plan **Elena Ceampelea** (9,55). Clasament: **România 46,25 — Cehoslovacia 46,35.** Clasament general după impuse: **România 184,65 — Cehoslovacia 185,25.**

Astăzi după-amiază sînt programate exercițiile liber alese.

Constantin MACOVEI

Iașin
U.R.S.S.

Deși a trecut de 40 de ani, totuși nu i se dă această vîrstă. Suplu, înalt, totdeauna surizător, cu un mers elegant ce trădează pe sportivul de rasă, **Lev Iașin,** marele Lev (și la figurat, dar mai ales la propriu: 1,85 m!) este și va rămîne fotbalistul sovietic cel mai iubit și respectat, jucătorul celebru, a cărui popularitate îl face repede recunoscut la Rio sau Paris, pe străzile Londrei sau în metroul Moscovei.

A jucat pînă la vîrsta de 40 ani într-o singură echipă de club: Dinamo Moscova, luînd locul în poartă unei alte celebrități a fotbalului sovietic: Homici. Iașin a fost prezent de 85 de ori în reprezentativa Uniunii Sovietice și — ca un original record — de 3 ori în selecționatele F.I.F.A.: 1963 pe Wembley: Anglia—Restul lumii; 1965 la Stoke City, cu ocazia jubileului Matthews și 1968 la Rio de Janeiro: Brazilia — Selecționata F.I.F.A.

Solicitat să împărtășească din vasta sa experiență, Lev Iașin a fost oaspele multor țări, unde s-a apropiat întotdeauna cu căldură de prietenii săi cei mai dragi: copiii. De altfel și azi, cînd se află că vine pe stadionul Dinamo din Moscova, orașul său natal, zeci de puști așteaptă înfrigurați la poartă sosirea prietenului lor mai mare. Și simpaticul Lev, imediat ce sosește, le împarte dulciuri, după care toți trec pe teren, unde onoarea de a trage un șut lui Iașin sau de a apăra după indicațiile lui este apoi împărtășită cu lux de amănunte colegilor de școală sau prietenilor de joacă...

CEFERIADA LA RUGBY

Astăzi după-amiază, începînd de la ora 15, pe terenul din Parcul Copilului, finalistele turneului de rugby din cadrul Ceferiadei (competiție rezervată școlilor profesionale) își vor desemna cîștigătoarea. Sînt programate meciurile Brașov — Cluj și Iași — București.

VULCAN — PROGRESUL 9—0 (3—0)

Ieri s-a desfășurat pe stadionul Ghencea întîlnirea de rugby din cadrul campionatului diviziei A dintre echipele bucureștene **Vulcan și Progresul.** Rugbyștii de la Vulcan au obținut victoria cu 9—0 (3—0). **(P. Peană-coresp).**

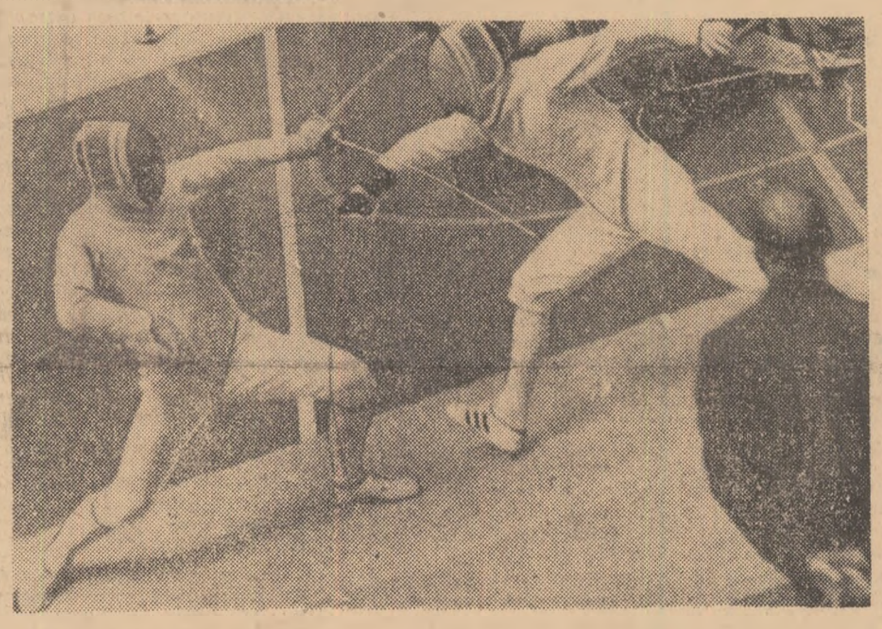

Gh. Cerea (în stînga) revelația semifinalelor de spadă

Foto: V. BAGEAC

DE LA BALLARAT...

Cu 14 ani în urmă, pe pista olimpică de la Ballarat, triumful canoiștilor români — Leon Rotman, Simion Ismailciuc și Dumitru Alexe — producea consternare în rîndul specialiștilor. De-atunci, neîntrerupt, uneori obținînd veritabile recorduri de titluri și medalii, caiaciștii și canoiștii, alcătuind temuta „flotilă" a Snagovului, și-au reconfirmat convingător și spectaculos valoarea, menținîndu-se constant în primele locuri ale ierarhiei mondiale.

De la Ballarat și pînă în această fierbinte primăvară, cu atît de puțin înaintea campionatelor lumii de la Copenhaga, au apărut mulți mari campioni; a căpătat experiență, primind recunoaștere unanimă pe toate meridianele, școala românească de caiac-canoe.

Dar, de la tripla victorie olimpică românească realizată la Ballarat s-a mai întîmplat și altceva...

Prima consecință a fost o incredibilă emulație. A început, desfășurîndu-se pînă astăzi fără momente de răgaz, o pasionantă cursă pentru descoperirea și introducerea în pregătire a noutăților tehnice, precum și o întrecere — aflată acum în posibilul prag al unui nou... start — pentru perfecționarea ambarcațiunilor. A crescut considerabil numărul țărilor reprezentate la marile competiții, ultimele ediții ale campionatelor mondiale sau europene marcînd, printre altele, prezența delegațiilor de caiac-cance din Japonia, Mexic, Coasta de Fildeș ș.a.

Consecință firească a unei dezvoltări necontenite și a unui interes permanent pentru creșterea performanțelor, apariția unor echipe sau echipaje redutabile, cu îndreptățite pretenții la locurile fruntașe, n-a mai surprins pe nimeni, dar a îngreuiat extraordinar misiunea celor care obținuseră și doreau să-și mentină consacrarea internațională. Printre ocestia, alături de reprezentanții Uniunii Sovietice și Ungariei, s-au aflat și se află — mereu mai asaltați — caiaciștii și canoiștii români, care, în diferite probe, trebuie să-și apere prestigiul și „cartea de vizită" avînd de înfruntat, în afara adversarilor „clasici", dorința de afirmare a unor echipaje de autentică valoare din R. D. Germană, R. F. a Germaniei, Danemarca, Suedia, Belgia, Austria, Franța ș.a.

Iată de ce (fără a trece peste unele greseli în selecția și pregătirea reprezentanților noștri pentru cîteva din marile competiții din ultimii ani) a devenit tot mai greu ca performanțele-record de la Jajce, Grünau, Duisburg sau Snagov să fie reeditate la aceeași scară valorică.

Trebuie, oare, înțeles că se impune, în condițiile amintite, acceptarea ideii că... sînt bune și numai 2 medalii, de exemplu, în loc de 6, că trebuie reconsiderate obiectivele îndrăzneț cu care eram obișnuiți?

Ar fi, neîndoielnic, o mare greșeală, o renunțare care nu se înscrie cîtuși de puțin în stilul de muncă al federației de specialitate, al competentului corp de tehnicieni, al talentaților caiaciști și canoiști.

Altceva trebuie, credem, făcut.

Este necesar ca, trecînd peste animozități, peste rivalități nu întotdeauna... sportive, peste interese de club sau de echipaj, toți cei ce slujesc multi-medaliatul sport al caiacului și canoei și pe care, de fapt și în fond, toți îl iubesc sincer, statornic, dorindu-i cel mai frumos progres, să-și unească, fără reținere, munca și priceperea pentru a găsi noi drumuri spre performanțe care să păstreze prestigiul cucerit de-a lungul anilor.

Este de așteptat dovada — poate că începutul va fi făcut chiar mîine, cu prilejul plenarei Comitetului federal — că, deși de la competiția olimpică de la Ballarat s-au petrecut atîtea egalizări valorice, antrenorii și sportivii înțeleg momentul acestei responsabilități sporite, făcînd tot ceea ce trebuie pentru ca „flotila" de la Snagov să rămînă la fel de puternică, decisă să recîștige într-o zi, sperăm cît mai apropiată supremația mondială.

Dan GARLEȘTEANU

Astăzi, derby-ul campionatului feminin de handbal:

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA — UNIVERSITATEA BUCUREȘTI

Amatorii de handbal din București au astăzi posibilitatea să vizioneze una dintre cele mai importante dispute ale campionatului feminin de categoria A, în care se vor întîlni lidera clasamentului, Universitatea Timișoara **(40 de puncte), cu principala sa secondantă,** Universitatea București **(37 puncte, locul II). Meciul — care va avea loc pe terenul Tineretului, la ora 10,10 — este decisiv, deoarece timișorencele au nevoie de cele două puncte puse în joc, ele urmînd să înfrunte în ultima etapă (31 mai), tot la** București, **formația clasată pe locul III,** Confecția. **Dacă** Universitatea Timișoara **va pierde ambele partide, poate pierde și titlul. Deci...**

Prima partidă programată de etapa a 25-a a campionatului feminin de handbal, desfășurată ieri pe terenul Dinamo, **a opus formațiile** Rapid **și** Confecția. **În luptă cu evitarea retrogradării rapidistele au obținut o victorie categorică în fața unui adversar care a evoluat extrem de slab. Scor final: 17—9 (9—3).** (Gh. Rangu).

Turneul final de baschet masculin

MECIUL DINAMO — STEAUA DECIDE ECHIPA CAMPIOANĂ

TIMIȘOARA, 16 (prin telefon). **Universitatea Cluj a încercat să reediteze comportarea din prima zi a turneului final. A început vijelios meciul cu Steaua, iar în min. 17 conducea cu 17—13. Încet, încet, însă, bucureștenii pun stăpînire pe joc, preiau conducerea în min. 19: 19—18 și nu o mai cedează pînă la sfîrșit. Militarii au avut în Czmor un jucător căruia i-a reușit aproape totul, iar alături de el, Nosievici, Tarău și Savu au oferit un spectacol frumos, agreabil. În final bucureștenii au practicat un joc sigur nelăsînd nici un moment în dubiu problema învingătorului. Scor final: 63—57 (37—27). A condus bine cuplul M. Aldea și M. Rizea.**

În meciul al doilea, timișorenii au abordat partida cu Dinamo cu multă încredere dînd o replică extrem de dîrză campionilor. Cu un plus de experiență bucureștenii au obținut o victorie meritată cu scorul de 73—68 (34—31). Bun arbitrajul prestat de D. Chiriac și P. Marin.

P. ARCAN-coresp. principal

NICOLAE PĂDUREANU, ANTRENOR AL LOTULUI DE RUGBY (juniori)

Pentru „Cupa F.I.R.A.", rezervată juniorilor, competiție ce se va desfășura anul viitor în România, federația de rugby preconizează să acorde conducerea și instruirea echipei naționale de juniori apreciatului specialist NICOLAE PADUREANU.

În „Cupa României" la fotbal

SPORTUL STUDENȚESC—CRIȘUL ORADEA 1-0 (0-0)

Simbătă după-amiază, pe stadionul Politehnica din Capitală a avut loc întîlnirea de fotbal Sportul studențesc—Crișul Oradea, din cadrul 16-imilor „Cupei României". Meciul a luat sfîrșit cu victoria echipei Sportul studențesc cu scorul de 1—0 (0—0).

Azi, în Capitală, au loc meciurile Metalul București — U.T.A., din cadrul „Cupei României" (stadionul Dinamo, ora 10) și Progresul București—Ceahlăul P. Neamț (stadionul Progresul, ora 10,30 — în urma acordului între cele două echipe).

ANTRENORUL AL. POPESCU LA C.M. DE BASCHET

Duminică pleacă în Iugoslavia, pentru a asista la turneul final al campionatului mondial de baschet masculin, antrenorul emerit ALEXANDRU POPESCU. La Ljubljana, specialistul român va lua cunoștință de ultimele noutăți din baschetul mondial.

În divizia A de lupte

ULTIMA ETAPĂ A TURULUI

Azi sînt programate galele ultimei etape a campionatelor diviziei A de lupte (greco-romane și libere) pe echipe. La București, în sălile cluburilor Steaua și Progresul, vor evolua 8 echipe de lupte greco-romane **(Steaua, Dunărea Galați, C.F.R. Timișoara, Steagul roșu Brașov, Progresul Buc, IPROFIL Rădăuți, Rapid Buc., A.S.M.T. Lugoj),** iar în sala Giulești, 6 de „libere": **Nicolina Iași A.S.M.T. Lugoj, Rapid Buc.** (absentează motivat Mureșul Tg. Mureș). În orașele **Reșița, Craiova, Timișoara, Galați** și **Brașov** se vor desfășura întrecerile celorlalte formații care activează în divizia A. Toate reuniunile încep la ora 10.

Ieri, la Snagov, la caiac-canoe

PRIMELE 6 FINALE ÎN „CUPA DINAMO"

Tradiționala competiție „Cupa Dinamo" a programat ieri după amiază primele 6 finale ale viteziștilor.

Cum era de așteptat, fiecare probă a prilejuit — încă din seriile disputate dimineața — întreceri extrem de echilibrate, de bun nivel tehnic și încheiate cu victoria favoriților. De remarcat, totuși, că sportivii dinamoviști au cîștigat toate cursele primei zile.

Iată, de altfel, lista învingătorilor:

K 1 — 500 m: A. Vernescu (D) 1:50,5;

C 1 — 500 m: I. Patzaichin (D) 2:02,1

K 1 — 500 m (F): Viorica Dumitru (D) 2:08,0.

K 2 — 500 m: A. Vernescu — A. Sciotnic (D) 1:38,8

C 2 — 500 m: C. Manea — V. Calabiciov (D) 1:49,9

K 4 — 1000 m: R. Rujan, M. Țurcaș, I. Iacob, V. Roșca (D) 3:10,0.

Concursul continuă astăzi, de la orele 9 și 16, după amiază fiind programate 12 finale!

PE STADIONUL INUNDAT DIN DEVA...

OAMENII LUPTĂ CU NATURA DEZLĂNȚUITĂ

DEVA, 16 (prin telefon). În noaptea de 15—16 mai furia apelor dezlănțuite a atins și orașul Deva. Măsurile de prevenire a calamităților, desfășurate în spiritul indicațiilor date de organele locale de partid și de stat, au avut darul să scoată de sub pericol cartierele Gojdum, Ville Noi, Progresul și zona gării, asigurîndu-se totodată funcționarea normală a legăturilor telefonice și a principalelor linii de alimentare cu energie electrică. De asemenea, au fost adăpostite, la loc sigur, importante cantități de alimente și bunuri materiale.

Stadionul orașului, care vineri pînă la ora 19 găzduise întrecerile fazei de zonă a campionatului republican de oină, părea a fi la adăpostul barajelor construite de gărzile patriotice, fiind ferit și de către terasamentul căii ferate.

Dar apele, tot mai violente au străpuns obstacolele întîlnite în cale. CÎND COMANDAMENTUL JUDEȚEAN A LUAT MĂSURI PENTRU EVACUAREA STADIONULUI, ÎN CARE SE GASEAU BUNURI ÎN VALOARE DE APROAPE 1 MILION LEI, ACTIVUL CONSILIULUI JUDEȚEAN PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT SE AFLA ÎN ACȚIUNE.

...Vineri, ora 20. Se Biriș, președintele C.J.EF.S. Hunedoara — **că apa va fi mai furioasă decît se prevedea. Scuzați-mă, trebuie să plec la stadion.**

Acolo avem un hotel cu 40 de locuri în care sînt cazați jucătorii de oină. Va fi nevoie să-i evacuăm".

Cînd apa ajunsese între liniile de cale ferată, opt activiști ai C.J.E.F.S. cărau în podul hotelului stadionului materiale și echipament, lucrurile personale ale sportivilor și cazarmamentul din camere. **Aveau o singură dorință: SĂ NU CADĂ NIMIC PRADĂ INUNDAȚIEI. În scurt timp ei au salvat numeroase bunuri de valoare, rămînînd doar unele lucruri recuperabile. Apa atinsese primele trepte ale tribunei, iar după un sfert de oră ajunsese pînă aproape de înălțimea porților terenului de fotbal.**

În toiul nopții, o barcă a fost lansată spre stadion ca să-i salveze pe cei opt oameni de pe ultimele trepte ale tribunei.

Tr. IOANIȚESCU

ACȚIUNI PENTRU AJUTORAREA CELOR SINISTRAȚI

În ziua de 16 mai a avut loc adunarea activului CNEFS al federațiilor sportive, al Editurii „Stadion" și al Centrului de cercetări științifice al CNEFS.

S-A HOTĂRÎT:

1. Donarea salariului pe o zi, pentru a veni în sprijinul celor care au avut de suferit de pe urma calamităților naturale.

2. Federațiile sportive vor organiza competiții ale căror încasări se vor cedă pentru sinistrați.

3. Se va întreprinde o acțiune de colectare de obiecte de uz personal și îmbrăcăminte pentru copiii sinistraților.

În zona industrială a Reghinului, așezare greu încercată de inundații, au reluat activitatea uzina metalurgică Republica și Întreprinderea producătoare de materiale sportive. Se desfășoară, din plin, acțiunea de remediere a deranjamentelor în halele de instrumente muzicale, de articole sportive, ambarcațiuni și secția de gatere.

CASA MEMORIALĂ BABE RUTH SAU CULTUL COPILĂRIEI

Așa cum însemnam în corespondența trecută, una din modalitățile cele mai izbitoare prin care se poate demonstra nevoia americanului, de copilărie, fuga de excesiva „maturizare", înăsprire și cruzime a marilor orașe, goana instinctului după „inocență" — este uimitoarea (pentru un ochi european) popularitate a basseball-ului, această îndeletnicire ce ține mai de grabă de joc decît de sport. Capacitatea fizico-intelectuală de a intercepta un fel de minge cu-n fel de bătaie, ca la turcă-n curtea școlii, este aici, între Atlantic și Pacific, așezată mai presus pe scara valorilor decît dezlănțuirile reale de forță de tipul boxului sau unui 10 000 m. Iar așii basseball-ului cunosc în viață ori după moarte o prețuire egală cu aceea oferită lui Thomas Jefferson sau Marck Twain. Unui mare campion de box precum a fost Jack Dempsey, i se consacră o expoziție: unui mare campion al basseball-ului, cum a fost Babe Ruth un muzeu. Dincolo sau pe deasupra aspectului simpatico-anecdotic al lucrurilor, înțelegi că la ora de față a civilizației super-tehnicizate, foamea de infantilități a devenit cronică. Și că nimic nu pare mai firesc decît mergînd cu mașina de la Los Angeles spre Santa Barbara, de pildă, să traversezi un oraș adevărat denumit „Moș Crăciun" și locuit de oameni reali în case „ireale".

...Casa memorială Babe Ruth se află la Baltimore, acolo unde s-a născut idolul jocului american. Ea a fost restaurată mai deunăzi, după toate regulile muzeologistice moderne. Aici — odaia unde a făcut primii pași. Aici — sufrageria unde mînca în fiecare dimineață „ham and eggs". Aici, probabil curtea unde și-a confecționat briceagul, primul bătac să dea în minge. Destul de complicate, lucrările au necesitat jumătate de an de reconstrucție scrupuloasă, costînd 80 000 (optzeci de mii) de dolari, dintre care 40 000 provin din donațiile admiratorilor 20 000 din bugetul municipalității, iar restul din bugetul statului respectiv. Casa pe frontispiciul căreia stă scris cu mari litere albe: „Babe Ruth s-a născut aici", se prezintă asemeni unui mic complex bassebailistic, cuprinzînd — între altele — o sală de spectacole (auditorium) unde turiștii pot viziona, înregistrate pe peliculă, meciurile memorabile ale eroului. În același timp comitetul de organizare a emis monezi comemorative cu chipul lui B.R. (1 dolar). Și, în același timp, contra sumei de 100 dolari, orice persoană particulară sau instituție obștească poate „cumpăra" una din cele 714 „lovituri celebre" ale lui Babe Ruth, primind în schimb dreptul de a avea o plăcută comemorativă pe zidurile muzeului. E ca și cum ai achiziționa goluri-idee. E ca și cum oborenii, inaugurînd muzeul Ozon ar pune în vînzare golurile lui „Nas". împodobind casa cu plăci gen: „Golul înscris în meciul Rapid — Dinamo, 18 noiembrie 1957, minutul 48".

Și dedesubt:

Vasile I. Vasile, Calea Moșilor 12.

AL. MIRODAN

New York, mai 1970.

VÎNĂTOREȘTI

„Medievalul" pădurii

Călătorind primăvara pe cărările pătate cu zăpadă ale muntelui auzim adesea, în prima parte a zilei, la apropierea coastelor împădurite de sub înălțimea crenelată cu stînci, un sunet de cadență rapidă și egală ce poate fi închipuit drept troznetul unei crengi împinsă de vînt.

Dar sunetul se repetă la fel, din orice direcție sau distanță. E glasul cocoșului de munte. Are, e drept, ceva lemnos în el (poate fiindcă neamul i-a apărut în pădurea cea mai adîncă), asemănător tocatului grăbit al vecerniei sau roții troznitoare a tocilarului, de unde i-au revenit potrivite și denumirile populare de „tocat" sau „tocilat".

Pasărea de siluetă masivă, întunecată, se desprinde înainte de venirea lui april din castelul de stînci și cetină, al cărui simbol pare că este de veacuri, coboară spre locuri cunoscute de generații — luminișuri sau margini de pădure — zboară la mică înălțime peste drumuri turistice, cabane și cîteodată chiar case, sub imboldul unei chemări mai puternice decît oricare alta. Îi ard purpuriu, peste pleoape, două pete ca încă o pereche de ochi aprinși pe negrul capului de zbuciumul clipelor ce-l încearcă. O dată cu înserarea își află popas sub vîrfuri de molid, peste locurile de „rotit" sau „bătaie" în parte cunoscute de către oamenii ce vin spre el cu arma și mai rar cu aparatul fotografic.

Aici, zăpada afundată în jurul trunchiurilor se menține mai îndelung, învăluită în umbră și tăcere, brăzdată doar de ghiarele cu vîrzobi de pană ai cocoșului, coborît odată cu zorile la locul de luptă și chemare a dragostei, după ce a „tocat" un timp înainte și i-au răspuns glasuri asemănătoare. Se află peste locul ce-l va stăpîni și nuntă va face unul singur, unul, pe care, dacă ești cu adevărat vînător și iubitor al naturii, nu-l dorești să cadă la focul de armă. Greu de ghicit este însă cavalerul învingător de către cel ce se strecoară, cu frigul muntelui în ceafă și precauțiuni de apaș, spre locul unde glasul de viață al păsării a devenit acum poate unul de moarte. Auzi cocoșul, dar nu-l deosebești încă din negrul cetinei. Aștepți zorile cu o încordare ce se transformă într-un tremur mărunt, intermitent, al întregului corp. Arma parcă este cînd ușoară, cînd foarte grea... Și el se află aproape, în bătaia ei, dar nu-l vezi... Cînd cîntă, mandibula în deschidere îi astupă orificiul auditiv. Poți să tragi, nici zgomotul armei nu-i va fi în auz. Dar căutarea din buza țevii cere direcția pe văzute, nu pe auzite. De-ar veni odată lumina!... Lumina care face la început să-i sclipească arămiu penele

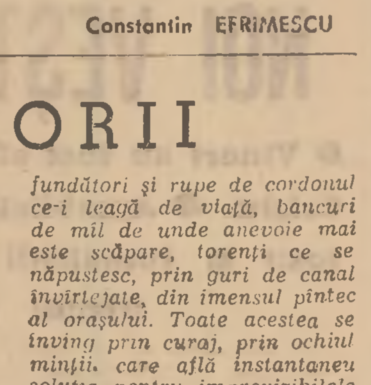

pieptului ca solzii unei armuri lustruite. Vor apare apoi în luciri metalice verzui alte pene sub mantia întunecat-surie a aripilor ușor lăsate și a cozii în evantai. Și dacă vei reuși să-i distingi pata roșie, stăruitoare, a chiului, sau „barba" formată dintr-un mănunchi de pene negre, ai să regreți că nu ai atașat la țevile armei un aparat de luat vederi. Dacă îl ai cumva în locul armei, poți obține o poză unică sau un scurt metraj deosebit, după cum este de fotografiat sau de filmat, dar teleobiectivul să nu lipsească în ambele cazuri... Și cititorul revistei, în care va apare imaginea, sau spectatorul de film vor fi mulțumiți să-l vadă pe cocoș și altfel decît atîrnat de cioc sau picioare, lîngă arma ce l-a răpus cu alică de iepure.

Constantin EFRIMESCU

meditații inocente

Duminica trecută, am fost invitat, la prînz, de nea Teniță. Realizările lui gastronomice — de care mi se pare că am mai pomenit, cîndva — încropite cu migală, fantezie (și asta din te miri ce) nu numai că sînt savuroase dietetice, dar te obligă la respect și admirație: respectul și admirația datorate unui mare bucătar și filosof anonim, ce ca atîția alți bucătari și filosofi anonimi ai acestei prea perisabile vieți nu-și plînge soarta și așteaptă să dispară cu discreție de pe arena tumulturilor cotidiene, în același fel discret și anonim cum a și trăit. Am zis-o bine? Da. Am băut o prăștină explozivă de Pitești, însoțită de cîteva măsline verzi, ca să „lunece" mai ușor, am mîncat un borș șampanizat de lobodă cu capere, o friptură de pui pe salată de fasole rece în oțet, cu felii de ouă răscoapte, cartofi, țelină și hazmațuchi, am ras și o sticlă de molan violet vinificat din vița proprie, apoi am ieșit amîndoi la soare, printre begoniile premature de care iarăși, pare-mi-se, am mai vorbit și învăluiți în mirosul înnebunitor al unor salcîmi înfloriți prin vecini.

Nea Teniță părea preocupat, absent. Și la masă păruse așa, discutase puțin... oh, nu că s-ar fi comportat ca o gazdă lipsită de interes față de invitatul lui, dar, știu și eu? Îl rodea ceva ascuns, se vedea de la o poștă. M-am abținut să-l întreb ce și cum. Fiecare cu tainele lui; în plus, amicul meu e un autentic parnasian, deci adeptul superbului credo: Tăcere asupra sentimentelor intime! Eram sigur că nu va răbda să tacă, cu tot parnasianismul lui. Nici n-a răbdat.

— Așadar, mult discutatele noastre berze au plecat...

— Ce berze?

— Nu te mai fandosi, că nu-ți stă bine. „Națională", domnule. La ea mă refer. S-au dus spre țări mai calde.

— — Ce națională, nea Teniță? l-am privit cu viclenie.

— Peste 16 zile, a continuat după ce mi-a aruncat o căutătură incisivă la alt fus orar, înconjurați de alte vegetații și alți oameni, după treizeci și doi de ani de absență, de pregătiri însuflețitoare și pline de abnegație... nu, inutil: mi se strînge inima.

— De ce să ți se strîngă?

— Fiindcă nu înțeleg. S-o luăm cu binișorul, ca să înțelegi de ce mi se strînge pentru cea ce nu înțeleg eu dar poate înțeleg doar cei care trebuie să înțeleagă. Fii atent... ești atent? La calificarea noastră în urma meciului cu Grecia (iartă-mă, am să fac: hm, hm,) a urmat o veselie de nedescris. Băieții au fost filmați la televizor, au dat interviuri, s-au fotografiat ațintind visători constelațiile septentrionului american și central, foștii internaționali cu părul albit ai fostelor cluburi de demult i-au îmbrățișat vărsînd suave lacrimi de recunoștință tardivă și binefăcătoare, s-a scris cum s-a scris despre ei, și toți au invocat Plevna sau luptele de la Smîrdan: „Pe ei, copii, n-aveți teamă, o s-arătați voi cine sînteți!" Și au arătat. Acum, fii din nou atent... ești atent? A urmat ce a urmat — și brusc, toate s-au schimbat ca pe o bandă derulată invers: băieții au continuat să fie filmați la televizor, da' mai rar, interviurile s-au cam subțiat, veseliei i-a luat locul o seriozitate mîndră, sceptică și bărbătească. Foștii internaționali și antrenori au început să-și dreagă glasul: „Mda... nu prea avem fotbaliști, pricepeți matale? Nu prea. Asta-i. Ei, avem cîțiva, puțini, și cu puținii ăștia"... Pentru întîia oară, Guadalajara a devenit chiar balaurul cu șapte capete din poveste, pe care fețifrumușeii noștri tricolori să-l abordeze cu curaj prudent, fiindcă, la urma-urmelor, ce, noi plecăm să cucerim vreun titlu? Da de unde: ne ducem „să pregătim jaloanele viitoarei echipe naționale" care, cînd va fi pusă la punct, ehe, să te tot ții. Bine, frate, ce treabă e asta?. De ce n-am renunțat să ne mai ducem în Mexico, pregătindu-ne serios acasă pe timp de încă treizeci și doi de ani, ca să venim atunci perfect jalonați și să le arătăm englezilor, brazilienilor și cehoslovacilor că nu le merge cu fofîrlica, să le arătăm că, vorba aia, campionatele astea mondiale nu-s chiar așa, sate fără cîini. A renunțat Sartre la un premiu Nobel pentru literatură, puteam la o adicătelea să renunțăm și noi la confruntarea mexicană... și ce poziție spartană am fi avut! Altfel toate părerile se ciocnesc cap în cap și nu mai înțeleg nimic și nici nu știu ce vrem să înțeleagă alții. să batem, să nu batem, să ne jalonăm poziții viitoare, să petrecem un concediu de altitudine la Guadalajara, sau ce? Hai mai bine să te fac o tablă. Cu astea, sînt sigur că noi am cîștiga un campionat mondial: legați la ochi și dînd adversarului și o linie și un 6/6 înainte.

Al. STRUȚEANU

NASTAC

Nu sînt un obișnuit al galelor de box. De aceea nu l-am văzut prea des boxînd pe Năstac. Mărturisesc că, în momentul în care Țopescu îl prezenta telespectatorilor, în întîlnirea cu Monea, din penultima gală a campionatului republican pe echipe, încercam dezagreabila senzație că-l voi vedea în postura de punching-ball (îl rog să mă ierte!). Aveam atît de proaspătă în memorie imaginea dezlănțuitului Monea, din memorabila finală a „europenelor", cu Pozniak.

Dar, ce revelație în clipa care preceda intrarea lor în luptă, o inspirată mișcare a camerei de luat vederi, abil manevrată pe fizionomiile lor, ne-a dezvăluit cu o viteză uluitoare lumea lor de gînduri și sentimente. Aproape am intuit desfășurarea celor trei reprize care urmau. De-o parte, transfigurarea hotărîrii împrumuta chipului lui Năstac o anume lumină, pe care sînt sigur că a sesizat-o și partenerul său de întrecere. De cealaltă parte, Monea, al cărui profil părea despicat din stîncă printr-o singură lovitură, își scruta adversarul, cu un calm olimpian, nu fără un ușor aer de satisfacție pe care, evident, conștiința puterii i-l împrumuta. Știam că de partea lui Monea stă reflexul propriu felinelor, gestul calculat, inteligența și experiența acumulată în atîtea încercări, că victoria cu greu îi poate scăpa. Am înțeles, însă, că Năstac va lupta cu demnitate și ardoare. Și am simțit nevoia să fiu alături de el, nu din pornirea de a apăra pe cel slab.

A fost o luptă pasionantă, și nu de puține ori am simțit o strîngere de inimă la iureșul directelor lui Monea. Năstac a boxat, însă, cu o voință admirabilă, fără a se fi lăsat influențat de faima și puterea adversarului său, reușind în finalul partidei să-l trimită la podea prin două croșee magistral plasate.

Năstac a părăsit ringul învins, dar nu înfrînt. Cu aceeași privire hotărîtă, aureolată de sentimentul că reușise să-și învingă teama și îndoiala, cu conștiința că îndrăznind mai mult va putea, în curînd, mai mult. Axel Munthe, fără a se fi referit la box, avea dreptate: totul e „să îndrăznești, să vrei, să știi, să te înfrîngi".

Spre bucuria mea, l-am cunoscut pe Năstac.

Ion MATEI

ÎNTRECERE SPORTIVĂ ȘCOLARĂ

Asociația sportivă a Liceului „George Călinescu" (din spatele blocurilor Ferentari) organizează duminică, o importantă acțiune de masă în cadrul căreia vor avea loc întreceri de atletism, gimnastică, volei, handbal și baschet. Startul în primele întreceri la ora 8.30.

POETUL OCTAVIAN GOGA, DESPRE VIRTUȚILE PARAȘUTISTEI

La 28 mai 1933, poetul *Octavian Goga* depunea în calitatea sa de membru al Academiei Române o propunere pentru atribuirea *Premiului de virtute*, din acel an, parașutistei romånce *Smaranda Brăescu*. Premiul fusese înființat de înaltul for cărturăresc, pentru valorificarea unui legat testat de Nicolae Mavrogheni, pentru răsplătirea unei fapte de înaltă virtute. El reprezenta și o însemnată valoare materială, dincolo de înalta lui semnificație morală: 111 lire sterline, care la cursul zilei, pe atunci, echivala cu 70 000 lei. În prima ediție, premiul fusese atribuit domnișoarei Artemiza Nicolau, care din salariul ei de modestă impegată întreținea șapte copii orfani.

Este semnificativ să parcurgem textul propunerii făcute de poetul Octavian Goga, impresionat de isprăvile parașutistei Smaranda Brăescu, recordmană mondială la înălțime:

„Propun ca Academia Română în sesiunea ei actuală să acorde „Premiul de virtute Mavrogheni" domnișoarei Smaranda Brăescu, cunoscuta parașutistă.

Cînd fac această propunere, îmi dau seama că nu mă îndepărtez cîtuși de puțin de spiritul literilor fundaționale, care interpretează virtutea în sensul abnegațiunii și a jertfei și vrea să recompenseze aceste calități sufletești.

În adevăr, nu cunosc un devotament pentru o idee, manifestat cu o pornire de sacrificiu mai curată mai îndrăzneață și mai nobilă decît actele eroice ale acestei ființe plăpînde, care primejduindu-și viața de atîtea ori a stabilit un record în aviație, purtînd faima numelui nostru peste hotare.

Sînt convins că, prin recunoașterea ce-i va acorda Academia, se răsplătește vrednicia cea mai de seamă și că opinia publică de la noi va sublinia gestul nostru de a pune în fruntea virtuților cetățenești curajul, într-o vreme cînd țara simte de la un capăt la altul că va mai avea încă nevoie de el"

Premiul nu i-a fost atribuit Smarandei Brăescu, ca una care nu a întrunit majoritatea voturilor din „*conclavul nemuritorilor*", dar propunerea în sine și modul în care trubadurul unității naționale a formulat-o rămîn ca un hrisov de înaltă prețuire în tavoarea sportului, a nobilei virtuți a riscului întru afirmarea unei idei, care cinstește, în deopotrivă măsură, pe poet și pe parașutistă.

V. FIROIU

SCUFUNDĂTORII

Bătea deunăzi vîntul, așa de sălbatic încît a scuturat în scurt timp alba găteală a castanilor din grădină. Bătea parcă din fundul lumii, de-acolo unde se ascund vîntoasele și așteaptă ca, după zăduguri ce rarefiază atmosfera, să se năpustească peste livezile înflorite și, geloase pe toaleta lor de mireasă, să le smulgă gingașele voaluri. Și cum bătea astfel, îndoind frageda vegetație de mai la ferestrele mele, mi-au venit în minte scufundătorii pe care i-am văzut, nu demult, la Hamburg. Mi-au venit în minte fiindcă bătea și acolo vîntul, la fel de fără răgaz și compasiune pentru om, pom și apă, pe malul Elbei, aproape de estuar, pe-un chei lung și orbit de soarele alb ca un uriaș cocoloș de omăt. Trei oameni, mai curînd firavi decît voinici, își scoteau costumele de scafandru, în timp ce alți trei, de aceeași constituție fizică, se pregăteau să se travestească în ele.

— Sînt scufundătorii — mi-a spus prietenul meu muzician, care fiind hamburghez de baștină, cunoștea în amănunt viața gigantului plămîn către ocean al R. F. a Germaniei.

— Caută ceva în apă? — s-a interesat nesportivul din mine.

— Muncesc, sub apă, la ceea ce se cheamă securitatea navigației fluviale: indică tusurile ce se ivesc în pereții de beton ai malurilor, refac cablurile și legăturile avariate de pe fundul apei, marchează porțiunile albiei ce trebuie dragate, și multe altele.

I-am privit pe cei ce se scufundă și m-am uitat la cei ce se înapoiaseră din adînc;

DUMINICILE UNUI NESPORTIV

nu le făceam loc în rubrica asta a mea dacă nu aflam, de la prietenul meu hamburghez de pregătirea lor... profesională. Pregătirea aceasta este pur sportivă, pe lîngă faptul că fiecare din ei este tehnician într-o anume ramură. Antrenamentul de club nu le dezvoltă atît mușchii sau sprinteneala, cît spiritul de observație, curajul și spontaneitatea. Ei coboară, zilnic, într-un fluviu adînc și larg ca o mare, în care sînt mii de primejdii neașteptate, curente dușmănoase, ce-i pot smulge într-o clipă pe scufundători și rupe de cordonul ce-i leagă de viață, bancuri de mîl de unde anevoie mai este scăpare, torenți ce se năpustesc, prin guri de canal învîrtejate, din imensul pîntec al orașului. Toate acestea se înving prin curaj, prin ochiul minții, care află instantaneu soluția pentru imprevizibilele probleme nescrise în codul meseriei. Pe pereții clubului acestor oameni ai adîncurilor scrie: „Omul învinge prin curaj și inteligență, nu prin forță. Curajul și inteligența dau cea mai mare putere!"

M-am gîndit mult timp, acolo, pe malul Elbei, în fața întinselor pustietăți de apă involburată de vînt, la scufundători. Siluetele lor firave mi s-au părut, prin ceea ce aflasem despre ei, de-o nemărginită vigoare. Cu o lună înainte, chiar în acele locuri, își pierduseră viața doi: trupurile lor fuseseră pescuite după mai multe zile. Nu-i învinsese neprevăzutul sau teama, ci uzura cordoanelor de legătură. Cei ce le luaseră locul continuau să coboare zîmbind în nemărginitul uleios și întunecat al fluviului, fără să le piară curajul.

Curajul, care e o neprețuită virtute morală, propusă de sporturi omului de pretutindeni!

George ȘBÂRCEA

Cronica sferturilor de veac

CÎND BUNICII FĂCEAU SPORT...

1870 ● „Societatea Română de arme, gimnastică și dare la semn" anunță „Programa inaugurării stagiunei de vară a dării la semn:

Duminică 10—22 mai 1870". Spicuim din aceasta: „La ora 7 și jumătate dimineața, domnii membri ai societății se adună în grădina ei din strada Vămii și pleacă la 8 ore cu drapelul spre localul de esercițiu (Cuibul cu Barză). Esercițiile și concursul de dare încep la 9 ore antemeridian (...). Împărțirea premiilor se va face seara în grădina societății la orele 10."

„ROMÂNUL" din 5 mai 1870

● „Se face cunoscut domnilor membrii'n genere că'n toate duminicile se va ține concurs la pistol și carabină în noul local „Cuibul cu Barză".

„ROMÂNUL" din 30 mai 1870

1895 ● „Este de netăgăduit că întrebuințarea velocipedelor care în străinătate a luat niște proporții gigantice și neînchipuite a ajuns și la noi la o mare dezvoltare (...) Fabrica Steyer din principiu nici nu (mai) fabrichează un velociped mai greu decît mașinile de drum de 16 kilograme (...) Ne face o plăcere de a constata că ea s-a emancipat de cîrmele încovoiate în niște forme monstruoase și a adoptat cîrma simplă dreaptă, la modelele mai importante". Printre acestea: „mașina de curse de 9 kilograme (...), velocipedele de damă, de transport pentru magazine și ca o deosebită specialitate, potrivit destinației lor, biciclete militare"!

„ADEVĂRUL" din 6 mai 1895

1920 ● **„Hipism. — Succesele maiorului Iacob Filip la Paris.** — Maiorul Iacob Filip, unul dintre cei mai fini călăreți, binecunoscut și apreciat în străinătate și care a cîștigat premiul al doilea al concursului interaliat anul trecut la Paris, din nou a repurtat, zilele acestea, strălucite succese la „Grand Palais", plasîndu-se în diferite probe cu caii săi, **Kneaz** și **Gioconda**, și reușind chiar a se clasa întîiul într-o probă însemnată". Iată ce publică ziarul „Le Jockey" despre această performanță: „La orele trei și jumătate a început premiul „La Haye—Jousselin", probă de obstacole pentru caii de orice vîrstă și de orice naționalitate, încălecați de gentlemeni. Numărul mare al concurenților, greutatea obstacolelor și lungimea parcursului care cuprindea 14 obstacole pe 2 tururi și jumătate de pistă a făcut această probă foarte interesantă. Ea a revenit maiorului Iacob Filip cu calul „Kneaz", care a cîștigat premiul de 800 franci".

„VIAȚA SPORTIVĂ", nr. 7— mai 1920

1943 ● **„O mare surpriză ieri la A.N.E.F.: Timișoara a dispus de Cluj: 4—3 (1—1).** Cîteva amănunte despre acest meci. Golurile au fost înscrise în ordine de Andrei Rădulescu (T) în minutele 14 și 15, Bonihadi (C) în min. 17, Andreescu (T) în min. 18, din nou Andrei Rădulescu în min. 33: după pauză, Bonihadi în min. 59 și 62 (din penalti) a marcat ultimele două goluri.

Echipa clujeană are însă o stea autentică, pe mijlocașul Petschowski".

„SPORTUL POPULAR" din 15 mai 1943

Documentar de **Dorin ȘTEFLEA**

Coperta uneia dintre cele mai cunoscute publicații polisportive apărută imediat după primul război mondial: „Viața sportivă".

INVITAȚIE PE STADIONUL „METALUL"

Duminică dimineață, pe stadionul Metalul din Capitală este programată o mare serbare cultural-sportivă organizată de CEFS, sectorul 3, în colaborare cu organizațiile de UTC. În program, finalele pe sector ale unor competiții de volei, baschet, handbal și fotbal, întreceri de atletism și judo.

Primii clasați la acest veritabil festival al primăverii vor fi răsplătiți cu frumoase cupe, medalii și diplome.

ÎN VÎLTOAREA CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBAL

MEXICO 70

...PUTEȚI FI PERMANENT STÎND LA DV. ACASĂ!

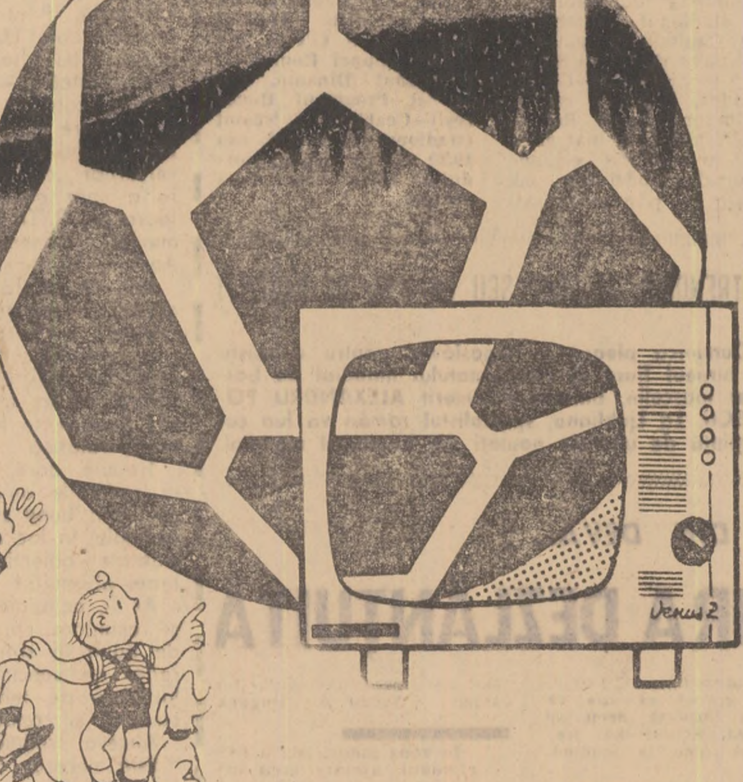

CUMPĂRAȚI-VĂ DIN TIMP UN TELEVIZOR

Venus

● DIAGONALA ECRANULUI: 47 CM ● IMAGINE ȘI SUNET DE CALITATE ● MARE STABILITATE ÎN FUNCȚIONARE ● LINIE ESTETICĂ MODERNĂ ● SE POATE CUMPĂRA ȘI CU PLATA ÎN 12—18 RATE LUNARE CU UN ACONTO ÎNTRE 510 și 680 LEI

Lumea sportului de pretutindeni a intrat în atmosfera de maxim interes și de pasionantă participare afectivă la ultimele pregătiri pentru turneul final al campionatului mondial — ediția mexicană. De la Ciudad de Mexico, Guadalajara, Toluca, Puebla și Leon, agențiile de presă transmit zilnic informații, declarații, pronosticuri, curiozități.

Dar, totul să „consumă" rapid, rubricile de sport trebuind să-și mărească mereu mai mult spațiul rezervat lui „El Mundial '70". De aceea, desigur, obișnuitului Jurnal mexican îi adăugăm astăzi — în cadrul unui magazin fotbalistic — alte cîteva rubrici de informații și comentarii din tabăra echipelor finaliste și, bineînțeles, privind „tricolorii" români aflați la Guadalajara.

NOI VEȘTI DE LA TRICOLORI

(Urmare din pag. 1)

care au pus la dispoziția jucătorilor noștri toate instalațiile modernului stadion, precum și băuturile răcoritoare, citronadă și oranjadă, atît de necesare aici în zilele călduroase și fără pic de vînt cum a fost cea de vineri. Azi, sîmbătă, echipa noastră pleacă în localitatea Torreon unde va întîlni, duminică, formația Laguna, antrenată de Fekete, un fost jucător, centru înaintaș, al echipei bucureștene Carmen. Nu vor face deplasarea Gornea, Ivăncescu, Pescaru, Tufan și Dumitrache, ultimul resimțindu-se, încă, de pe urma accidentului suferit. Toți acești jucători vor rămîne la Guadalajara unde se vor antrena sub supravegherea lui Vogl.

TĂTARU II

O noutate, aici: SOSIREA FOTBALIȘTILOR CEHOSLOVACI, înregistrată ieri după-amiază. Venind de la New York, **ei s-au instalat într-un motel, la marginea orașului.** La puține minute de la sosire, jucătorii cehoslovaci au făcut un ușor antrenament de destindere. Iată și **prima declarație a lui Iosef Marko: „CEL MAI DIFICIL ADVERSAR PENTRU NOI: CĂLDURA !".**

În ceea ce-i privește pe fotbaliștii brazilieni, aceștia se află în localitatea Guanajuato. Și, ca o știre de ultimă oră, trebuie să vă spun că extrema dreaptă Rogerio s-a accidentat la un antrenament. În locul lui, antrenorul Zagallo a trecut pe lista celor 22 un portar: Leao. **În tabăra braziliană se manifestă, în continuare, îngrijorare în privința lui Tostao, CARE, DE ALTFEL, NU VA JUCA DUMINICĂ ÎN PARTIDA DE ANTRENAMENT CE SE VA DESFĂȘURA ÎN COMPANIA UNEI ECHIPE LOCALE. Tostao a avut din nou hemoragie la ochiul stîng la care a suferit operația și este foarte probabil ca medicul care l-a îngrijit la Houston să fie chemat de urgență la Guanajuato pentru a-l examina încă o dată și pentru a decide dacă el va putea rămîne pe lista de 22.**

Legat de această listă, trebuie spus că NICI UNUL DINTRE JUCĂTORII BRAZILIENI N-A VRUT SĂ PRIMEASCĂ NUMĂRUL 13. **În cele din urmă, antrenorul Zagallo l-a obligat pe Roberto să poarte acest nedorit număr.**

Așa încît, cei 22 au devenit următorii: 1. Felix, 2. Brito, 3. Piazza, 4. Carlos Alberto, 5. Codoaldo, 6. Marco Antonio, 7. Jairzinho, 8. Gerson, 9. Tostao, 10. Pele, 11. Rivelino. Se pare că acest „prim 11" constituie echipa titulară — sub rezerva stării de sănătate a lui Tostao — care, după toate probabilitățile, va aborda jocul cu Cehoslovacia. Ceilalți 11 sînt: 12. Ado, 13. Roberto, 14. Baldochi, 15. Fantana, 16. Everaldo, 17. Joel, 18. Pablo Cezar, 19. Edu, 20. Dario, 21. Zé Maria, 22. Leao.

ADRESA „TRICOLORILOR"

Mai multi cititori, dornici de a scrie fotbaliștilor români participanți la turneul final al C.M. din Mexic, ne-au solicitat adresa „tricolorilor" de la Guadalajara.

Iată și răspunsul nostru:

Gran Hotel
Morelos Nr. 2244
Guadalajara
Jalisco
Mexic

CONFIDENȚELE LUI JUANITO

În hotelul „Caribe" din Guadalajara, unde sînt găzduiți brazilienii, bucatarii care au însoțit lotul acestora au făcut o adevărată „revoluție culinară". Ei au eliminat din camera bucătăriei toate condimentele tipic mexicane, pe care le-au considerat mult prea picante. De altfel, nimeni nu a protestat, întreg hotelul fiind ocupat de delegația braziliană.

★

Unul din cele mai mari magazine din capitala Mexicului a organizat o paradă a jucătorilor din naționala aztecă. În fiecare zi, PATRU DINTRE SELECȚIONAȚI DEFILEAZĂ ÎN FAȚA VIZITATORILOR MAGAZINULUI, care sînt — *în aceste zile* — nu atît microbiștii obișnuiți ai stadioanelor, cît reprezentantele sexului slab. *(N.B. Jucătorii nu sînt prezentați în ținută de sport.)*

★

Întîmpinați la sosirea în Mexic cu strigătul: *„Brazilia, Brazilia!"*, fotbaliștii englezi au replicat cu o „splendidă izolare". Se antrenează zilnic pe un teren unde nici măcar ziariștii nu au acces decît de două ori pe săptămînă.

★

Tostao și-a făcut apariția la Guadalajara purtînd o pereche de ochelari intens fumurii, ca măsură de precauție deoarece jucătorul brazilian a suferit, în această primăvară, o delicată operație de retină. În legătură cu coechipierul său, Pele a declarat: „TOSTAO SE SIMTE BINE ȘI VA JUCA. *Altfel, nici n-ar fi venit cu noi, aici".*

★

Un ziarist mexican, Rogelio de Bratana, a făcut și el apel la un creier electronic pentru a afla cu cîteva săptămîni mai înainte rezultatele meciurilor din Campionatul mondial. Pentru primele întîlniri, computerul a anticipat următoarele scoruri:

Anglia — România 3—1;
Uruguay — Israel 3—1;
Peru — Bulgaria 1—1.

După opinia lui Bratana, pronosticurile computerului se pot îndeplini în proporție de 50—75 la sută.

★

La un sondaj făcut în rîndul cronicarilor de specialitate a 17 cotidiene din capitala Mexicului, principala favorită a Cupei Rimet — 1970 este echipa Angliei. Șapte din aceste ziare au indicat Anglia, șase s-au pronunțat pentru Italia, două pentru R.F. a Germaniei, unul pentru Cehoslovacia și tot unul pentru Brazilia. Din cele șapte cotidiene numai unul prevede o finală Anglia — R.F. a Germaniei (ceea ce ar fi o revanșă a finalei din 1966), în timp ce celelalte au indicat finala între englezi și italieni, cehoslovaci sau brazilieni.

Ziariștii mexicani se arată destul de pesimiști față de Uruguay, Peru și Salvador, ca și de echipa țării lor, pe care nu le văd calificate decît, cel mult, pînă în sferturile de finală. Un singur ziar, „El Universul Grafico", prevede o finală Brazilia — Mexic!

★

Delegația braziliană a luat măsuri de protecție (exagerate, *cum se consideră în capitala mexicană*). ZI ȘI NOAPTE HOTELUL „CARIBE" ESTE PĂZIT DE 4 AGENȚI SECRETI ȘI 10 POLIȚIȘTI ÎN UNIFORMĂ. De asemenea, *au fost afectați hotelului și patru agenți de circulație.*

Intrarea în hotel este permisă numai ziariștilor care au o legitimație specială eliberată de Federația braziliană de fotbal

★

Controlul antidoping va fi foarte riguros la toate meciurile din turneul final. F.I.F.A. A DESEMNAT UN CORP MEDICAL SPECIAL, CARE ȘI VA DESFĂȘURA ACTIVITATEA PE TOATE TERENURILE MEXICANE. S-a decis să fie supuși controlului și jucătorii care lovesc pe adversari și toți acei fotbaliști care vor avea o comportare ciudată în cursul unui meci. SE VOR EFECTUA CONTROALE ȘI LA CEREREA ANTRENORILOR CARE CONSIDERĂ CĂ VREUNUL DIN COMPONENȚII ECHIPEI ADVERSE SE COMPORTĂ ÎN MOD SUSPECT. În acest caz, antrenorul va trebui să depună o sumă de bani.

★

În ziua sosirii echipei Angliei la Ciudad de Mexico, unul din cele mai răspînditе ziare de sport din Mexic, „Ovaciones", a publicat pe prima pagină o fotografie mare, înfățișînd un cîine buldog cu laba pusă pe o mînă de fotbal. Iar ca titlu al reportajului inserat mai jos și care relata sosirea englezilor, doar atît: „Mrrr... au sosit!"

★

„90 de milioane de brazilieni vor rămîne decepționați de reprezentativa țării lor JUCĂTORII BRAZILIENI NU VOR CUCERI CUPA RIMET, CARE VA REVENI FIE VEST-GERMANILOR, FIE ENGLEZILOR" — aceasta este previziunea unui faimos astrolog sud-american. *O previziune considerată „funestă" la Rio de Janeiro...*

Fază din meciul de pregătire al reprezentativei mexicane în compania echipei Borussia Dortmund, încheiat cu victoria gazdelor C.M (1—0). Atacantul Padilla în acțiune.

Telefoto: A.P. — AGERPRES

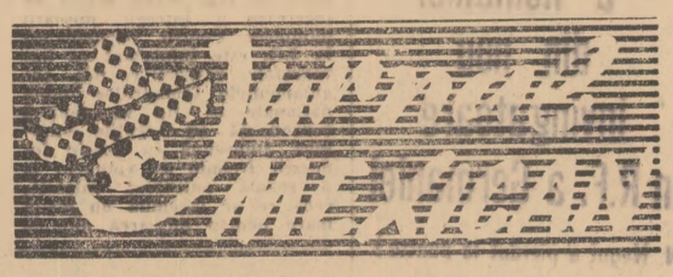

EXPEDIȚIA TĂCERII

Ca întotdeauna în pragul unei „campanii", conducătorii și echipierii „Squadrei azzurra" s-au adunat, cu cîteva zile în urmă, la Coverciano, cunoscutul centru sportiv aflat în apropiere de orașul Florența. Coverciano este locul ultimului popas intern al expediției fotbalistice italiene, care pornește anul acesta către Mexic cu intenția discretă de a cuceri pentru totdeauna — pe platourile aztece — frumoasa zeiță de aur.

Ca niciodată, lipsesc din comentariile presei peninsulare declarațiile sforăitoare, supraestimările, promisiunile aruncate din abundență tifosilor avizi de fraze sunătoare. Squadra are acum jucători valoroși, poate cei mai valoroși din ultimii 20 de ani. Îi are pe: „regele" Sardiniei, irezistibilul Riva, pe ilustrul dirijor Rivera, pe Anastasi, Lodetti, Burnich, De Sisti, Albertosi, Facchetti. Și are șanse **reale** să se întoarcă cu zeița, **dar ambiența dinaintea „mondialelor" este cît se poate de potolită. Meciul** cu echipa R.P.D. Coreene, de la ediția engleză a C.M., **care le-a barat italienilor drumul spre „sferturi", a rămas ca un cui în inimile tuturor.**

De data asta, expediția italiană nu mai este specific... italiană. Ceea ce l-a făcut pe Rivera să declare zilele trecute: „TREBUIE SĂ REUȘIM, FIINDCĂ EXPEDIȚIA NOASTRĂ ESTE EXPEDIȚIA UMILINȚEI".

În această ambianță, repetăm, parcă nefirească pentru temperamentul italian, cînd ziarele publică pe prima pagină doar acțiuni de culise ale pieții fotbalistice, **ultima reuniune de la Coverciano a oferit reporterilor prilejul unor titluri de-o șchioapă despre mondiale: CONDUCEREA EXPEDIȚIEI A DECLARAT DESCHIS RĂZBOI PRESEI.** La campionatele mondiale **nici un jucător, nici Valcareggi și nici dr. Fini nu vor da interviuri vreunui gazetar. Reședința squadrei va fi tabu. Nimeni nu va putea pătrunde în tabăra italiană decît la o anumită oră, stabilită printr-un program strict și doar pentru a... vedea pe jucători. Cei mai scandalizați au fost, bineînțeles, ziariștii italieni, lezați direct de această mutenie desăvîrșită.**

NUMAI WALTHER MANDELLI ESTE AUTORIZAT SĂ DEA LĂMURIRI PRESEI, **fără a intra însă în amănunte. După cum a reieșit din discuțiile cu reprezentanții presei, prezenți la Coverciano, Mandelli nu va răspunde la chestiunile cele mai importante. Ziariștii au încercat pe loc intransigența lui Mandelli, punîndu-i o serie de întrebări. Iată rezultatul:**

„De ce lipsesc vîrfurile de atac dintre cei 22 pentru Mexic?"

„NU RĂSPUND".

„De ce a fost pedepsit Salvadore? Pentru cele două autogoluri de la Madrid?"

„NU RĂSPUND".

„După ce a fost exclus Salvadore, cine va juca libero, Cera sau Ferrante?"

„NU RĂSPUND".

Cu toată nemulțumirea exprimată de ziariști, conducătorii expediției, în frunte cu președintele federal, dr. Franchi, au rămas neclintiți: **„Non risponderemo... Capito?"**

Explicația acestei maniere? În 1962 și 1966, echipa italiană a avut de suferit din cauza polemicilor declanșate în presa italiană. Acum, pentru a nu se mai repeta situația din Chile și Anglia, conducătorii „expediției" au impus o tăcere mormîntală.

Dar va fi oare cucerită zeița cu prețul acestei tăceri?...

Aurelian BREBEANU

CREDEȚI ÎN CALCULATOARE?

...5 echipe în „optimi"; Brazilia — România 2—1

Campionatul mondial de fotbal al calculatoarelor electronice se află în „pană". La sfîrșitul „optimilor" de finală, aparatele indică numai cinci echipe (în loc de opt) calificate în sferturile de finală: Brazilia, U.R.S.S., Italia, Suedia și R. F. a Germaniei — formația vest-germană fiind singura care a totalizat maximum de puncte (6) în primele trei meciuri. Anglia, cu numai trei puncte, „riscă" să fie eliminată din „Cupa Jules Rimet" de către computere.

ÎN MECIUL BRAZILIA—ROMÂNIA, VERDICTUL CALCULATOARELOR A FOST DE 2—1 ÎN FAVOAREA FOTBALIȘTILOR BRAZILIENI

Alte rezultate din ultima etapă a „optimilor": Suedia—Uruguay 2—1; U.R.S.S.—Salvador 3—0; R. F. a Germaniei—Peru 3—1.

TIGRUL BELGIENILOR

Momente de panică au trăit vineri noaptea hotelului Angel de Meson din Puebla, unde sînt găzduiți jucătorii reprezentativei Belgiei, atunci cînd pe coridoare și-a făcut apariția un ...tigru. Totul s-a dovedit însă a fi o alarmă falsă. Tigrul, numit Raja, în vîrstă de 5 luni, era noua mascotă a echipei belgiene, oferită în dar de un amator mexican de fotbal. Animalul tocmai fusese adus la hotel, dar scăpase din cureaua ținută de supraveghetorul lui, un băiețel de 12 ani. Conducătorii reprezentativei Belgiei au declarat că Raja va rămîne mascota echipei, dar va fi angajat un supraveghetor mai în vîrstă.

NU CALCAȚI PE GAZON

Stadionul „Azteca" din Ciudad de Mexico, unde se va inaugura la 31 mai turneul final al campionatului mondial, este gata pentru mult așteptata festivitate. Tribunele au fost vopsite în culorile roșu, verde, galben, aceleași culori ca și cele ale biletelor de intrare la jocuri. A fost schimbat gazonul și în mijlocul terenului se află un carton imens pe care este scris: **„Interzis să se calce pe gazon". Pînă la meciul inaugural Mexic — U.R.S.S. nu se va putea juca pe acest teren.**

TOTEM MEXICAN
desen de NEAGU RADULESCU

ANGELO NICULESCU și EM. VOGL: Unde ne plasăm noi?

SELECȚIONERUL DIN UMBRĂ...

CINE A OCOLIT ȘTIINȚA VA PLĂTI — INCREDIBIL DE MULT — ÎN MEXIC

...este opinia prof. N. PETRESCU, antrenor federal

O discuție cu prof. N. Petrescu, antrenor federal, exclude, de regulă, abordarea problemelor de pe alte poziții decît cele, inexpugnabile, ale științei, domeniu căruia interlocutorul nostru i-a dedicat, cu înflăcărată pasiune, mulți ani de viață.

De data aceasta n-am încercat, însă, nici un moment o... retragere în fața labirintului miraculos al tainelor descoperite, prin știință, și oferite generos, fără excepție, tuturor domeniilor de activitate, inclusiv sportului. Poate tocmai pentru că tema interviului solicitat era selecția (inutil, desigur, să spunem mai mult decît că e vorba de fotbal) pentru turneul final al C.M. din încă puțin cunoscutul Mexic.

— ȘTIINȚA, ne spune prof. N. Petrescu, ESTE, DACĂ VREȚI, AL DOILEA SELECȚIONER. SELECȚIONERUL DIN UMBRĂ, PE CARE ORICE ANTRENOR TREBUIE SĂ-L caute, să și-l apropie, pentru ca apoi să se sprijine sincer și profund în adevărurile lui. ESTE CONDIȚIA FUNDAMENTALĂ A SUCCESULUI — chiar a menținerii la un nivel mediu — în sportul de performanță contemporan. Altfel nu se poate...

— Poate că am devansat (nu chiar fără intenție) discuția noastră, dar — avînd mereu pe „ecranul" statistic al C.M. de fotbal cele 16 loturi de „22" — încercăm o întrebare... neștiințifică: este, oare, știința singurul drum spre o bună selecție?

— Se poate ajunge aici și fără sprijinul științei. Dar mult mai greu, cu o inestimabilă cheltuire de timp și energie, pe căi periculoase, cu multe obstacole și tot atîtea riscuri. Nu cred că măcar unul dintre antrenorii-selecționeri ai finaliștilor din Mexic a optat pentru această soluție.

— Ce s-ar întîmpla dacă selecția s-ar face, totuși, numai „după ochi"?

— Vedeți, există un talent de selecție pe care îl au mai de mult, sau și l-au cîștigat, mulți antrenori. Ei știu ce este necesar într-o echipă, simt echipa ca un angrenaj rotund în care toate rotițele se combină pentru un eficient efect final, de atac sau apărare. Acești antrenori simt — foarte important, după opinia mea — destinele echipei, își creează un model și apoi caută soluții pentru a suplini lipsurile imaginarului model conceput de ei. Urmează verificările, realegerile și aici se atinge limita selecției empirice. Mai departe, fotbalul modern își cere drepturile. Marea performanță are nevoie de știință. Selecționerul din umbră trebuie să acționeze sau să fie acționat, dacă o echipă sau alta vizează performanța.

— Înțelegem că este mai greu, dar intenționînd să facem loc ideilor științifice am dori să eliminăm complicata și poate inaccesibila terminologie de specialitate. Cum s-ar putea explica, în această intenție, nevoia reală de a apela la știință pentru a selecționa un lot — sau, și mai greu, o echipă — pentru apropiata ediție mexicană a turneului final al C.M.?

— Există două variabile, care pot fi intuite de antrenori, dar greu de verificat și imposibil de explicat, de măsurat și de combătut fără sprijinul științei. Este vorba, în primul rînd, de variabila comportării fotbaliștilor în raport direct cu miza jocurilor, anturajul în momentul desfășurării partidelor, tradiția victoriilor sau a... înfrîngerilor cu anumite formații adverse. În al doilea rînd, știința singură poate stabili date precise privind capacitatea biologică, dispoziția interioară a jucătorilor, schimbătoare după anumite faze (ritmuri biologice) ș.a.

— Toate acestea, dacă turneul final s-ar disputa, de exemplu, la... București. Dar în Mexic?

— Agravarea variabilelor de care aminteam este aproape sigură, creînd posibilitatea ca — în cazul întîrzierii unor măsuri corespunzătoare — randamentul unor selecționați să fie considerabil modificat față de condițiile normale de apreciere a valorii lor. În plus, rămîne de văzut cum un jucător sau altul va reacționa — în cadrul echipei sale (problema este ceva diferită de sporturile individuale) — la schimbarea de fus orar, de temperatură și umiditate, altitudine, alimentație, context social și colectiv.

— Cunoscînd aceste posibile obstacole este de presupus că toți selecționerii le-au acordat atenție, luînd măsuri care se sprijineau pe forța de verificare a științei.

— Fără îndoială. A reținut atenția că mai multe echipe (URSS, Anglia, Uruguay, Bulgaria, Israel etc.) au urmărit să cunoască anticipat situații cît mai apropiate de cele pe care le vor întîlni în Mexic în timpul competiției. Se știe, de asemenea, că în general tendința tuturor finaliștilor este de a testa loturile în cîteva meciuri de verificare disputate în Mexic (în orașe pe cît posibil asemănătoare celor în care vor susține meciurile oficiale) înaintea startului turneului final.

— Recapitulînd lucrurile, rezultă că pentru o bună selecție este nevoie ca antrenorul și „selecționerul din umbră" (numind astfel, poate impropriu, din nou, știința) să aibă în vedere valoarea biologică individuală, valoarea colectivă fotbalistică și valoarea personală de talent a jucătorilor. Este clar că toate aceste trei valori pot fi apreciate fidel numai în cazul cînd sînt folosite intuiția antrenorului și mijloacele științifice. Ne-ar face plăcere să credem că aceste criterii au stat și la baza selecției lotului românesc pentru C.M. din Mexic. Care este părerea dv.?

— Un răspuns pozitiv. A fost elaborată o idee clară de joc, au fost alese elementele — testate în diferite jocuri — capabile să o realizeze, s-au efectuat controale medico-sportive și psihofiziologice, în final urmînd să se facă, la Guadalajara, ultimele testări pentru a se ajunge la soluția definitivă a selecției. Toate acestea sînt, însă, prea complexe și încă nesincronizate într-un sistem de selecție verificat, pentru a da certitudinea evitării unor surprize sau a unor greșeli.

Prof. N. PETRESCU

— La ce ne-am putea aștepta, bineînțeles nu numai în tabăra „tricolorilor"?

— Eternul imponderabil. Mexicul, cu tainele sale, poate nu toate descoperite de europeni, mai ales, poate produce substanțiale modificări în ierarhia individuală sau colectivă a fotbaliștilor. Este posibil astfel (desigur și în lotul nostru) ca la unii jucători să apară un comportament neașteptat, neobișnuit: există jucători al căror temperament poate să le diminueze capacitatea: alții pot întîmpina dificultăți din cauza constituției somatice, fiind obligați să consume o mare cantitate de energie, ceea ce îi poate obosi tocmai atunci cînd este mai mare nevoie de ei.

— „Selecționerul din umbră", cum l-am numit convențional și... gazetărește, va fi, însă, și el prezent în Mexic. Oare atunci, la ora H, el nu va putea da o mînă de ajutor?

— Fără nici o discuție. Știința nu cunoaște limite și cu atît mai puțin nu își îngăduie... vacanțe. Specialiștii, în primul rînd medicii loturilor, pot interveni eficient, pot corecta multe lucruri. La rîndul lor, antrenorii pot orienta selecția „11"-ului în raport de adversar...

— Ce pronostic ne dați pentru Mexic?

— Tot unul din domeniul științei. Știu că specialiștii tuturor echipelor finaliste n-au renunțat, în general, la ajutorul științei pentru rezolvarea complicatelor probleme de pregătire și selecție. Dar, cine a ignorat unele — sau măcar unul singur — dintre criteriile și principiile științei va plăti, incredibil de mult, în Mexic.

— d. g. —

Poșta «EL MUNDIAL»

Răspunde Ion Poștașu

E. CONSTANTINESCU, GALAȚI. **„În urmă cu o lună a început o mică discuție** (n.n.: „mică"? Văd că nu s-a terminat nici pînă acum!) **între mine și cîțiva colegi de serviciu. Cu toate argumentele pe care le-am adus, nu i-am putut convinge că am dreptate". Și sperați să mă convingeți măcar pe mine?** Regret, dar cel care n-are dreptate, sînteți... dv.! Să vă explic acum cum stau lucrurile: cînd în Mexic este, să zicem, ora 15, la noi în România ziua a trecut de mult. Este ora 23 și oamenii se pregătesc de culcare (excluzînd seriile cînd se vor face transmisiuni din Mexic!). Aceasta înseamnă că ora Mexicului este cu 8 ore ÎN URMĂ, și NU ÎNAINTEA orei României. Nu trebuie să fiți supărat. Vă luați revanșa cu altă ocazie!

DORIN BIANU, BUCUREȘTI. Din poezia „La Guadalajara", închinată tricolorilor noștri, am reținut versurile în care vă referiți la apărarea echipei reprezentative: **„Avem portar, cum altul nu-i / Cît un sombrero-i palma lui / Grea vamă cere golului /. Fundașii, vajnici grăniceri / Din veghe toarnă scut de fier"**. Muza v-a părăsit, cînd a fost vorba de linia de atac. Ce-ar fi, însă, ca tocmai ea să fie mai... inspirată acolo, la Guadalajara?

VIRGILIU SAS, RM. VÎLCEA. **„Inima îmi bate puternic pentru echipa națională și mă gîndesc că din moment ce am obținut un draw cu campioana mondială, Anglia, chiar pe Wembley, pe teren neutru (poate nu chiar neutru, mexicanii fiind latini, ca și noi), este posibilă chiar o victorie asupra Angliei, în primul meci pe care îl vom susține în Mexic".** Presupun că același raționament și-au făcut și băieții noștri. Raționamentele sînt, însă, bune, pînă la un punct. După aceea trebuie neapărat să tragi la poartă, dacă vrei să marchezi!

GH. I. VOICU, COMUNA CIMPOAIA. Best este irlandez. Ca atare, nu va figura, în nici un caz, în echipa Angliei, care va participa la turneul final al campionatului mondial din Mexic. Din același motiv n-a jucat sub culorile Angliei nici în 1966. Probabil, însă, că ar fi selecționat într-o reprezentativă a Marii Britanii, care ar susține un meci, de exemplu, împotriva Restului Lumii, a Selecționatei Americii de Sud etc.

EMANOIL MĂRCULESCU, PITEȘTI. Și noi nutrim speranța că ediția 1970 a campionatului mondial ne va aduce cea mai mare satisfacție, chiar dacă nu mergem atît de departe cu gîndul, cum mergeți dv. și alți iubitori ai fotbalului din țara noastră, care vizează chiar „Cupa Jules Rimet". În sfîrșit, balonul este rotund pentru toată lumea! Deocamdată, s-ar putea spune că ediția din 1934 a campionatului mondial ne-a oferit, într-o oarecare măsură, satisfacții. 1. Ne-am calificat pentru turneul final, în luptă pentru aceasta cu Iugoslavia și Elveția (2—2 cu Elveția, la Berna, și 2—1 cu Iugoslavia, la București. Specificăm că nu s-au disputat meciuri tur-retur). 2. Rezultatul strîns, 1—2, obținut în turneul final, la Triest, în fața Cehoslovaciei, pe-atunci, ca și acum, o mare putere în fotbal (ea e și aluns, la acea ediție, în finală). De notat că, la pauză, fotbaliștii noștri conduceau cu 1—0 prin golul înscris de Dobay, în min. 10. Iată echipa pe care am prezentat-o la acest meci: Zombori — Vogl (actualul antrenor al echipei naționale), Albu — Moravetz, Cotormani, Deheleanu — Bindea, Covaci, Sepi II, Bodola, Dobay.

I. GHINESCU, COMUNA BOTENI. O reflecție... rimată, legată de faptul că echipa noastră face parte din cea mai grea grupă a C.M. de fotbal:

Hai să-mi spun aleanul:
Ca în ceasul... morții:
Nu aduce anul,
Ce aduse... sorții!
Dar, cu toate cele,
Eu, totuși, susțin
Că n-aduce Pele,
Ce-aduce... Dobrin!

Este vorba doar de o poantă sau știți dv. ceva?

Ilustrații: **N. CLAUDIU**

ECHIPA NOASTRĂ DE JUNIORI ÎNVINSĂ LA LIMITĂ ÎN PRIMUL MECI AL TURNEULUI U.E.F.A.

Ieri, echipa reprezentativă a României a debutat, la Pesta, în cadrul Turneului U.E.F.A. Întîlnind echipa Belgiei, juniorii noștri au cedat la limită, după o partidă echilibrată: 2—3 (0—2). Belgienii au înscris prin Hoste (2) și Nijab. Pentru echipa noastră au marcat Helvei și Atodiresei. În aceeași zi s-au mai înregistrat următoarele rezultate: Italia—Suedia 2—0, Țara Galilor—R. F. a Germaniei 2—3 și R.D.G. — Turcia 1—0.

sportul în lume

De la trimisul nostru special, VICTOR BANCIULESCU

LA CONFERINȚA DE PRESĂ A PREȘEDINTELUI AVERY BRUNDAGE

Lucrările sesiunii Comitetului Internațional Olimpic s-au încheiat, dar multe probleme majore au rămas neelucidate...

AMSTERDAM, 16 (prin telefon). Cea de-a 70-a sesiune a Comitetului Internațional Olimpic, după cum se știe, va avea loc în septembrie 1971 la Luxemburg, urmată de aduhările generale din '72 la München și '73 la Barcelona. Actuala sesiune, cea de la Amsterdam, s-a încheiat cu obișnuita conferință de presă a președintelui **Avery Brundage.** Supus tirului întrebărilor — unele de fond, altele chițibușerești, agasante — președintele C.I.O. s-a descurcat cu tradiționala sa abilitate, răspunzind ziariștilor clar, cînd se cădea, și foarte evaziv, cînd nu-i convenea, pretextînd că **„funcția îl obligă să patroneze părerea majorității membrilor C.I.O. și nu-i permite să aibă opinii personale".**

Conferința a debutat cu intervenția trimisului special al ziarului Sportul, care a solicitat părerea președintelui C.I.O. privitoare la munca depusă de comisia a doua, prezidată de Alexandru Siperco, și a întrebat dacă Comitetul executiv consideră problema eligibilității drept o problemă de primă urgență. Răspunsul a fost: **„Comitetul executiv a depus diligențe pentru elucidarea acestei probleme și apreciază cu satisfacție cantitatea de travaliu depusă de comisia a doua. Se știe că cele două comisii reunite au lucrat, la Amsterdam, chiar aici la hotelul Esso Motor, pînă la 3 noaptea și apoi încă o zi întreagă. Pentru a păstra seriozitatea întregului studiu, vom trage concluziile la sesiunea viitoare de la Luxemburg. Regula admisiei reprezintă de fapt astăzi piatra de încercare a întregii mișcării olimpice. Pentru participanții la J.O. este important ca paragrafele respective din regulamentele federațiilor internaționale să fie în deplină consonanță cu regulile olimpice. Împreună cu aceste federații trebuie să ajungem la o regulă universal valabilă, ceea ce ar însemna un cîștig mare pentru mișcarea olimpică. De altfel, chiar discuțiile de aici au reprezentat un pas important înainte".**

Extrem de hărțuit a fost președintele Brundage cu întrebările legate de conflictul iscat de schiul alpin. **„Lecția de la Grenoble** — a răspuns președintele C.I.O. — **ne obligă să nu mai permitem irregularități în sport. De aceea, la Sapporo vom fi și mai stricți. Orice exhibiție a mărcilor comerciale pe schiuri, pe materiale, pe încălțăminte (ca la atletism) sau în satul olimpic o vom sancționa cu excluderea de la Jocuri. Adoptarea soluției din tenis, a concursurilor open, ar reprezenta moartea olimpismului. Fără ideal, Jocurile Olimpice nu ar mai exista și tocmai acest ideal vrem să-l protejăm. Participarea în aceeași competiție a amatorilor și a profesioniștilor (și aceasta e valabil și pentru hocheiul pe gheață) ar duce la contaminarea primilor de către ceilalți."**

La insistențele presei britanice, a fost mult comentată situația Comitetului olimpic sud-african. În cursul zilei, C.I.O. a luat hotărîrea — prin majoritate de voturi — de a exclude sportul sud-african, acesta oglindind în continuare și în mod fidel politica de aparthaid a unui regim rasist. Solicitat să-și spună părerea, președintele Brundage a răspuns: **„În calitatea pe care o dețin, nu pot decît să susțin concluziile C.I.O."**

Din celelalte probleme evocate în cursul conferinței de presă a reieșit că C.I.O. agreează organizarea unui congres olimpic, dar că întrevede ținerea lui la Sofia abia în 1973, nu în 1971 cum se preconizase. Referitor la conducerea Academiei Olimpice Internaționale, C.I.O. — fără a-și exprima satisfacția — este nevoită să accepte doar patronajul onorific și să supervizeze programul, comisia pe care a întocmit-o rămînînd pur consultativă.

După cum se vede, la încheierea sesiunii — cu o agendă atît de încărcată și de promițătoare — C.I.O. s-a mulțumit să-și îndeplinească sarcinile protocolare (discursuri, alegeri, prezentări etc.), aminînd cu dezinvoltură (dar cu repercusiuni ce pot deveni curînd serioase) problemele grave ale mișcării olimpice, cele care ar trebui să-i permită racordarea urgentă și necesară la evoluția sportului modern.

ILIE NĂSTASE ÎNTÎLNEȘTE PE TOM OKKER ÎN FINALA DE SIMPLU

BRUXELLES, 16 (prin telefon). **Două victorii consecutive obținute de Ilie Năstase în proba de simplu masculin, l-au adus pe jucătorul român în finala campionatelor internaționale „open" de tenis ale Belgiei. Într-un stil desăvîrșit,** Năstase l-a învins în sferturi de finală pe australianul Barry Philipps Moore cu 6—1, 6—1, 7—9, 6—0 ca apoi, în semifinală, să-l depășească net pe americanul Cliff Richey: 6—0, 6—4, 6—2. **Richey eliminase, în sferturi, pe iugoslavul Franulovici la scorul de 4—6, 6—4, 6—0, 7—5.**

Adversarul lui Năstase în finală va fi cunoscutul profesionist olandez Tom Okker. **Acesta l-a învins, în semifinală, pe sud-africanul Bob Hewitt cu 8—6, 6—4, 6—4.**

În semifinalele probei de simplu femei, tenismana americană Pat Bartkowicz a întrecut-o cu 9—7, 6—1 pe englezoaica Winnie Shaw,

Apropo de „Cursa Păcii"

La limită...

Echipa noastră participantă la „Cursa Păcii" se află într-o situație mai mult decît precară: din cei 7 rutieri care au luat startul se mai află în competiție doar 4. Adică, la limită, încă un abandon și va fi scoasă — pentru prima oară în cei 23 de ani de cînd concurează în această mare competiție internațională — din clasamentul pe națiuni.

Emil Rusu s-a urcat în mașină încă înainte de a fi ajuns la Karlovy Vary, capătul primei etape. N-am luat cuvîntul în ședința Biroului federal din 8 mai, atunci cînd s-a alcătuit echipa. Prin ce scrisesem înainte era însă evident că-i susțineam candidatura. Alături de cei cîțiva, din ce în ce mai puțini, îi acordam și eu credit moral. Emil Rusu n-a prețuit investitura. La primul obstacol, dificil nu-i vorbă, pe care oameni cu mai puține resurse și mai puțin talentați au reușit însă să-l treacă, el a capotat. Și-acum, toți cei care l-au susținut, crezînd în valoarea lui, în forța de a reveni pe prima scenă a sportului nostru cu pedale, au ajuns la limită.

Nicolae David, traumatizat într-o busculadă, lovit de o mașină din caravană, este singurul care-și are motivată abandonarea cursei. Constantin Grigore n-a mai semnat nici el foaia de start în etapa a IV-a. Spusese, din cine știe ce motive (agențiile de presă nu precizează), adio cursei Praga — Varșovia — Berlin. Așadar, echipa este la limită.

Situație îngrijorătoare. Tristă ne apare însă reacția unora dintre cei ce înconjoară ciclismul. În momentul în care sportul acesta — a cărui frumusețe și utilitate sînt incontestabile — se află în impas, în momentul în care el are, mai mult ca oricînd, nevoie de sprijin, chiar de o revoluție în structura sa, ei rolesc în juru-i ca niște corbi lacomi. Cursa nu s-a terminat încă. Rezultatele ei pot fi pentru noi neplăcute, dar se poate încheia și cu un succes puțin scontat (cu 9 ani în urmă, tot în „Cursa Păcii", reprezentativa României încheia, în 3 oameni, pe locul III competiția). Cu toate că băieții au ajuns doar la Hradec Kralove — prima treime a întrecerii — a-cești bocitori voluntari „intuiesc" că nu va fi o sosire cu fanfare și flori, că vor lipsi și fotoreporterii și televiziunea, și vor să știe de pe acum ce se va întîmpla, dacă ciclismul va fi sau nu sfîșiat. Ei doresc un scandal, dacă se poate de proporții, sînt nerăbdători să-l vadă declanșat.

Poate că nici n-ar trebui să-l băgăm în seamă. Oamenii aceștia nu știu ce este aceea pasiune. Pentru ei totul se mărginește la satisfacerea unor interese personale.

Avem însă convingerea că oamenii lucizi, competenți, cei ce iubesc într-adevăr ciclismul, vor ști să judece, să analizeze fără părtinire situația în care se află sportul nostru cu pedale, să ia măsurile corespunzătoare pentru redresarea lui, să-l ajute în acest dificil moment al existenței sale. Desigur, nu trebuie omis faptul că unii cicliști, antrenori, activiști poartă vina greșelilor săvîrșite, că ei trebuie sancționați. Dar, important este modul în care îi va fi acordat ciclismului acel balon de oxigen (sprijinul) ce-i este necesar pentru a depăși această sincopă respiratorie.

Pentru ca, ajuns pe muchia dintre a fi și a nu fi, sportul cu pedale trebuie ajutat să existe.

Hristache NAUM

DE PE PISTELE DE ATLETISM

● În concursul desfășurat la Tokio: Muraki 16,24 m la triplusalt și Inoue 5,00 m la prăjină.

● **La Pasadena: C. Mills 20,7 pe 220 yarzi și 46,0 pe 440 yarzi; Alarotu 5,18 m la prăjină.**

● Într-o reuniune atletică desfășurată la Eugene (Texas): Hill 2,13 m la înălțime; Upton și Taylor 13,8 pe 120 yarzi garduri.

Echipa de lupte greco-romane a României din nou învingătoare în R.F. a Germaniei

N. Neguț a pierdut la puncte!

Aflată într-un turneu în R.F. a Germaniei, echipa de lupte greco-romane a României a susținut, în localitatea Sankt-Ingbert, al doilea meci în compania redutabilei formații a țării gazdă. Și de astă dată victoria a revenit echipei române tot cu 5—3. Cele mai bune partide le-au realizat cei doi campioni mondiali **Gh. Berceanu** și **S. Popescu,** ca și **M. Vlad, N. Martinescu** și **N. Mandea.** Un surprinzător eșec a înregistrat însă **Nicolae Neguț.**

Iată, de altfel, rezultatele tehnice: **cat. 48 kg** Gh. Berceanu b.p. K. Driwa, **cat. 52 kg** Gh. Stoiciu egal R. Lacour, **cat. 57 kg** I. Baciu egal F. Pfeil, **cat. 68 kg** S. Popescu b.p. A. Hartman, **cat. 74 kg** M. Vlad b.p. L. Both, **cat. 90 kg** N. Neguț p.p. R. Knoll, **cat. 100 kg** N. Martinescu b. p. Gerdsmeier, **cat. + 100 kg** N. Mandea b.p. A. Bock.

Rhodesia se retrage din „Cupa Davis"!

După cum a declarat Gy Hodder, secretarul federației de tenis din Rhodesia, reprezentativa acestei țări nu va participa la sferturile de finală ale „Cupei Davis", pentru care este calificată prin neprezentarea echipei Israelului, în primul tur. Tenismanii rhodesieni urmau să întîlnească reprezentativa Cehoslovaciei. Cum însă un purtător de cuvînt al federației cehoslovace de specialitate declarase, la Praga, că acest for nu preconizează întîlniri cu sportivii unei țări în care este practicată discriminarea rasială, se crease situația anormală ca o echipă să se califice în etapele superioare ale competiției, fără joc". **În aceste condiții** — a declarat Gy Hodder — **am luat hotărîrea de a ne retrage, pentru a nu tulbura desfășurarea mai departe a competiției".**

Astfel, reprezentativa de tenis a Cehoslovaciei este calificată automat în semifinala grupei B a zonei europene, urmînd să întîlnească pe cîștigătoarea partidei U.R.S.S.—Monaco.

Echipa României s-a calificat pentru C. E. de baschet

● *Aseară a dispus de Austria cu 74-37*

ORADEA, 16 (prin telefon, de la trimisul nostru). Așa cum era de așteptat, reprezentativa feminină de baschet a României a cîștigat la scor și meciul cu Austria, disputat aseară în cadrul turneului de calificare pentru campionatul european din acest an. România este deci a șaptea formație care va juca în luna septembrie în Olanda, celelalte șase (U.R.S.S., Iugoslavia, Polonia, Bulgaria, Olanda și Belgia) cucerindu-și acest drept încă de la ediția trecută a competiției. Al doilea loc calificatoriu și el, în turneul din sala Armatei, va fi stabilit duminică seara de partida Austria—Suedia.

Referitor la întîlnirea de sîmbătă trebuie spus că baschetbalistele austriece au început partida cu mult curaj. Avînd o apărare în zonă foarte activă, ele au menținut scorul strîns 5-6 minute, dar, în continuare, au trebuit să cedeze presingului prestat de sportivele noastre, care au cîștigat deseori mingea și au contraatacat cu succes. De la 11—9 în min. 6 scorul devine 24—10 după numai 3-4 minute și treptat diferența a crescut, deși antrenorul Grigore Costescu a rulat toate cele 12 jucătoare. Scorul final de 74—37 (40—19) ilustrează fidel neta superioritate a selecționatei române. A fost o victorie facilă, ca și cea din meciul cu Suedia care ne bucură, dar ne obligă să ne gîndim că în toamnă, în confruntarea europeană, adversarele vor fi evident, mai redutabile. Deci, felicitări pentru calificare, dar greul de-abia acum începe. Au arbitrat M. Wezsik (Polonia) și G. Dutka (România).

În deschidere tînăra selecționată a Oradei a avut din nou o comportare meritorie în fața reprezentativei Suediei de care a fost învinsă cu 48—44 (37—25). Au arbitrat E. Atlas (Israel) și H. Hassebacher (Austria). Despre suedeze trebuie spus că alcătuiesc un lot omogen cu preocupări tactice apreciabile și mai cu seamă cu o ambiție demnă de toată lauda. Prin această prismă meciul cu Austria se anunță deosebit de atractiv.

D. STANCULESCU

HOCHEIȘTII VEST-GERMANI NU VOR PLECA ÎN REPUBLICA SUD-AFRICANĂ

Printre primele ecouri în opinia publică sportivă mondială, în urma hotărîrii luate de C.I.O. de a exclude din sînul acestui organism pe reprezentanții Republicii Sud-Africane, este de menționat atitudinea luată de Federația vest-germană de hochei pe iarbă. Aceasta a anunțat că va reconsidera planul unui turneu în Africa de Sud, al reprezentativei R. F. a Germaniei, proiectat pentru la vară. Acest turneu, într-o țară exclusă din mișcarea olimpică, este socotit acum inoportun.

MAREA AVENTURĂ SUD-AMERICANĂ CONTINUĂ

● **Numeroase abandonuri în Raliul Londra — Mexic ● Conduce echipajul Ford-Escort al finlandezilor Mikkola și Palm**

Mașina englezului Roger Clark, unul dintre favoriții cursei, nu va mai ajunge în Mexic...

Primul la Lisabona, echipajul Trautmann — Hanrioud, folosind avionul, a fost primul și la Rio de Janeiro, unde — înainte de a se relaxa cîteva zile pe nisipul vestitei plaje Copacabana — a ținut să recunoască traseul brazilian, sector pe care nu-l cunoștea de loc. Această prevedere nu a avut însă rezultatul scontat. La reluarea cursei — deși convins că nu viteza va fi hotărîtoare în sectorul sud-american, Trautmann s-a angajat într-o acerbă întrecere cu Ford-Escorturile, dorind să recîștige poziția de lider, pierdută în primele probe speciale datorită suspensiei defecte. Bazat pe notele precise făcute la recunoaștere, el a atacat cu vehemență în a treia probă specială, disputată în Uruguay. Numai că între timp surparea unui pod a impus o deviere neprevăzută. Sosit în plină viteză în fața acestui obstacol Trautmann nu a mai avut timp să frîneze eficace și după trei tonouri Citroenul său s-a oprit pe acoperiș, cu caroseria sfărîmată. Scăpați teferi, cei doi piloți au încercat o reparație. Dar, consecință firească, a urmat abandonul.

Parcursul prin Brazilia, Uruguay și Argentina, deși nu a fost decît un preludiu la ceea ce va urma, a făcut o triere serioasă. Ducă abandonul celor două echipaje excentrice care s-au aventurat în această competiție pe două Rolls-Royce era de așteptat: dacă accidentul — o tamponare cu o vacă — a prințului de Kent nu a surprins prea mult, eliminarea timpurie a unor echipaje cu experiență și pretenții ridică justificate semne de întrebare. Cea mai încercată echipă este, fără îndoială, Peugeot-Safrar care mai are în cursă doar o mașină (condusă de pilotul englez Perkins și el destul de întîrziat din cauza unei bare stabilizatoare rupte în prima probă specială sud-americană); echipajele argentiniene Estegui-Ipar și cel condus de „Pepe" Migliore, au fost nevoite să abandoneze înainte de a ajunge pe drumurile bine cunoscute de ele, unde sperau să se afirme, primul tot din cauza unei ciocniri cu o vacă, celălalt ca urmare a unei defecțiuni a motorului. Echipajul francez Ogier-Laurent, tamponat cu o șaretă, a completat dezastrul echipei Peugeot.

A mai abandonat, dintre favoriți, echipajul Roger Clark-Alec Poole (Ford-Escort), care dacă și-a putut relua drumul după răsturnarea din Iugoslavia, a fost nevoit să renunțe după tamponarea cu o „buburuză" Volkswagen. Trebuie să precizăm că aceste numeroase tamponări se datoresc faptului că probele speciale se desfășoară în condițiile unei circulații deschise și cu medii orare foarte ridicate. Pentru a exemplifica este suficient să precizăm că proba specială disputată în Uruguay — ce-i drept, pe timp favorabil și pe drumuri bune — a trebuit să fie parcursă cu o medie de peste 130 km/oră, care a pus la grea încercare pe concurenți. De altfel, nici cei mai rapizi nu au sosit în timp, Mikkola întîrziind cu 19 minute, Verrier cu 23 și Mokiness cu 26. După 5½ ore sosiseră doar 29 de echipaje din cele 60 aflate în cursă la acea oră.

Dar America de Sud a prilejuit și alte întîmplări neprevăzute: cea mai curioasă a trăit-o pilotul englez Hemsley (Peugeot) care în pană într-un sătuc brazilian nu a înțeles ce dorea un polițist și și-a reluat cursa. A fost însă oprit cu focuri de armă trase în cauciucuri. Banale, dar enervante au fost penele de benzină care au întîrziat pe unii concurenți (stațiile de alimentare sînt foarte rare), sau refuzul stației special instalate pentru raliu de o mare firmă de a alimenta pe unii concurenți.

În încheierea acestor prime relatări ale aventurilor sud-americane trăite de concurenții care au mai rămas în cursa spre Mexic, cîteva cuvinte despre echipajul care conduce în clasament. El este format din Hannu Mikkola, un finlandez de 28 de ani, și Gunar Palm, un suedez de 33 de ani, amîndoi binecunoscuți în lumea raliurilor. Mikkola a început să alerge la 21 de ani, după ce și-a luat diploma de inginer mecanic, făcînd pe rînd parte din echipa Volvo-Finlanda, Lancia și Ford-Anglia. Un loc secund la Monte Carlo (1968) și două victorii în raliul celor 1 000 de lacuri, l-au consacrat. Gunar Palm participă din 1962 la cursele internaționale de raliuri și are, de asemenea, un palmares bogat. Mikkola-Palm, echipă scandinavă 100 la sută a Ford-Escortului este, fără îndoială, tot atît de puternică și omogenă ca și echipele lui Mekinen și Voltonen care urmează în clasamentul general acum cînd Anzii opun automobiliștilor în drum spre Mexic cele mai dure și neprevăzute obstacole.

Gh. EPURAN

LONDRA, 16. — Raliul automobilistic Londra — Ciudad de Mexico străbate una dintre cele mai dificile părți ale traseului, la frontiera dintre Argentina și Bolivia. Clasamentul a suferit și el modificări importante. Finlandezul Hannu Mikkola se menține lider, dar compatriotul său Rauno Aaltonen a urcat pe locul doi, confirmîndu-se pronosticurile după care ultimele etape vor fi decisive. Fotbalistul englez Jimmy Greaves a retrogradat pe locul 10, în timp ce polonezul Zasada, un specialist al raliurilor, se află în prezent pe locul 7.

Un accident destul de grav, cauzat de ceață și nori de praf, s-a produs în apropierea localității Vina, unde automobilul condus de peruvianul Uldarico Ossion s-a ciocnit cu mașina scoțienilor Covan și Coyle prăbușindu-se într-o prăpastie. Covan a suferit un traumatism cranian, Ossion o fractură a coloanei vertebrale, iar Coyle a scăpat cu răni ușoare. Toți trei au fost internați la spitalul din orașul Salta.

În C. M. de baschet

Prima surpriză: Brazilia—U.R.S.S. 66-64

Șase din cele șapte finaliste ale C.M. de baschet (Uruguayul a avut zi liberă) au luat ieri startul în sala Tivoli din Ljubljana în „maratonul" care va decide pe noua campioană a lumii. Partida inaugurală a opus selecționatele S.U.A. și Cehoslovaciei, care se mai întîlniseră și cu două zile înainte, în preliminarii.

Campionii olimpici au luat un start furtunos. După 5 minute scorul le era favorabil cu 11—2 și presingul (după fiecare coș marcat) aplicat de sportivii de peste Ocean, incomoda vizibil formația cehoslovacă. În continuare, partida s-a desfășurat în sens unic, jucătorii americani dominînd cu autoritate (23—11 în min. 10, 31—15 în min. 18, 70—40 în min. 32) o formație acționînd timid, cu o nejustificată teamă. La fluierul final al arbitrilor Kassay (Ungaria) și Kavcic (Iugoslavia), tabela de marcaj indica scorul de 88—60 (39—24) în favoarea echipei S.U.A., care a avut cei mai buni oameni în Hillman 21, Silliman 16, Brody (excelent conducător de joc) 12 și R. Wolf 12. Principalii realizatori ai selecționatei cehoslovace: Zednicek 12 și Zidek 11.

Așteptat cu mare interes, debutul baschetbaliștilor iugoslavi în această competiție în fața Italiei a dezamăgit în mare măsură miile de spectatori. În prima repriză, cele două formații au acționat foarte prudent, gazdele obținînd un avantaj de patru puncte (28—24). După reluare, iugoslavii s-au distanțat (39—32, 45—40 și 50—42). Era evident însă că mecanismul echipei lor prezenta evidente defecțiuni și, în afara lui Ciosici, care a concretizat majoritatea acțiunilor de sub coș, ceilalți elevi ai lui Zeravica, manifestau o mare imprecizie în aruncările de la semidistanță. Sesizînd momentul, jucătorii „Squadrei azzurra" au apăsat pe accelerator, introducerea lui Recalcatti oferindu-le un plus de agresivitate în atac. Italienii au egalat repede și apoi au preluat conducerea: 53—52, 55—54 și 57—56. Într-un final dramatic, Ciosici restabilește echilibrul pe tabela de scor și împreună cu Plecas și Solman asigură echipei sale o victorie modestă: 66—63 (28—24). În ultimul meci: U.R.S.S. — Brazilia 64—66 (38—27).

TURUL SPANIEI

Turul ciclist al Spaniei, încheiat la Bilbao, a dat cîștigător pe rutierul spaniol Luiz Ocana, urmat de compatriotul său L. Tamame la 1:18 și belgianul Van Springel la 1:27.

FLORETISTELE ROMÂNIEI — INVINCIBILE!

(Urmare din pag. 1)

prețioasă la... **Ileana Drimbă** (4—1). Ea a fost nevoită să facă unele eforturi pentru a trece de **Rodica Văduva** de care a dispus la limită. Drîmbă a acumulat tot 4 victorii, două la **Franke** (4—3) și **Urbanska** (4—2) și alte două la **Filip** (4—1) și **Văduva** (4—0). În fine, **Franke,** aceeași floretistă tenace și subtilă totodată, a reușit să dispună de **Vicol** și **Filip** la același scor (4—2) și să-și aproprie victoriile — deși la limită — în asalturile cu **Văduva** și **Urbanska.**

Revelația probei de spadă a constituit-o reprezentantul țării noastre, **Gheorghe Cerea.** În prima semifinală Cerea, făcînd dovada unor frumoase calități fizice mai ales, a încheiat neînvins turneul: 6—5 cu **Marinescu,** 5—4 cu **Rutkowski,** 5—2 cu **Janikowski** și **Vino** și 5—1 cu **Moldanschi.** Indiferent de rezultatul din finală Cerea a realizat cea mai bună performanță personală într-un turneu internațional și intră în discuție pentru un loc în lot. Împreună cu Cerea s-au mai calificat polonezii **Janikowski** (2 v) și **Rutkowski** (4 v). Surprinzător de inegal au evoluat **Moldanschi** (după comportarea bună din turneul pe echipe) și, mai ales, **Marinescu.**

Și cea de a doua semifinală a fost dominată tot de un reprezentant al României, **Al. Istrate,** care a încheiat turneul cu 4 victorii: 5—4 cu **Cardone,** 5—3 cu **Kowalski** și **Kiss** și 5—2 cu **Podeanu.** S-au mai calificat polonezul Zawadski (3 v) și italianul **Cardone** (3 v). Au rămas — cu cîte 2 victorii — unul dintre trăgătorii noștri, **Kiss,** și polonezul **Kowalski.**

Excepțională ca valoare, finala floretistelor. Încă de la primele asalturi **Ileana Drimbă** s-a detașat net, reușind să încheie victorioasă toate cele 5 asalturi susținute: **4—2 cu Olga Szabo, 4—3 cu Maria Vicol, 4—1 cu Lorenzoni și 4—0 cu Suzana Ardeleanu și Franke.** Ultimul ei asalt, în compania campioanei Poloniei (și a cîștigătoarei „Cupei Jeanty") a furnizat fraze de kinogramă! Clasament: **1. Drîmbă 5 v., 2. Vicol 3 v., 3. Szabo 2 v., 4. Ardeleanu 2 v., 5. Franke 1 v., 6. Lorenzoni 1 v.**

Finala spadasinilor a dat cîștig de cauză italianului **Cardone.** Totuși n-a lipsit mult ca **Al. Istrate,** care a pierdut la limită, să-și adjudece primul loc. Clasament: **1. Cardone 4 v., 2. Al. Istrate 3 v., 3. Janikowski 3 v., 4—5. Cerea 2 v., și Rutkowski 2 v., 6. Zawadski 1 v.**

Astăzi, în ultima zi a „triunghiularului", este programat turneul individual de floretă bărbați: de la ora 9 eliminatorii și semifinale și de la ora 17, finala.

Muscelul Cîmpulung a promovat în categoria A la box

CRAIOVA, 16 (prin telefon, de la trimisul nostru). Echipele Muscelul Cîmpulung și Rapid + Voința București s-au întîlnit într-un meci decisiv pentru promovarea în campionatul categoriei A la box. Am asistat la dispute extrem de dîrze, Muscelenii au luat un start frumos și au cîștigat — prin Stănescu, N. Manea și Mareș — primele dueluri. Învinși lor: Diaconescu, Barbu și Petre.

Combinata bucureșteană a obținut prima victorie prin Pometcu, o victorie scontată, în fața lui Rădulescu. O directă de stînga trimisă în plex, l-a proiectat pe muscelean pe preiata ringului. Numărat de arbitrul Voiculescu, acesta n-a mai putut relua lupta.

Au intrat apoi între corzi „semiușorii" A. Simion și T. Miron. Simion a manifestat aceeași poftă de luptă ca și în partida de joi, a plasat cu mare precizie serii spectaculoase de 3—4 lovituri, învingînd la puncte. Avînd în față o țintă fixă, bucureșteanul Mageri l-a punctat insistent pe Voicilă și a obținut decizia.

Celelalte rezultate: C. Stan (R + V) b.p. I. Vișinescu, A. Pițigoi (M) b.p. H. Klaus, Gh. Manea (M) egal cu V. Tecuceanu, V. Petcu (M) și P. Cojocaru au fost descalificați, A. Iancu (M) b.ab. I. C. Petrenciuc. Scor final: 13—7 pentru Muscelul.

Romeo CALARAȘANU

Fotbal meridiane

ÎN CUPELE EUROPENE

ECHIPELE NU SE VOR MAI CALIFICA PRIN TRAGERE LA SORȚI!

O modificare radicală și binevenită a intervenit în regulamentul de desfășurare a Cupelor europene la fotbal. Comisia de organizare a acestor competiții intercluburi (care activează în cadrul U.E.F.A.) întrunită zilele trecute la Villa d'Este (Italia) a stabilit următoarele:

În Cupa campionilor europeni și Cupa cupelor, în caz de golaveraj general egal (după două meciuri) calificarea va fi determinată de dublarea golurilor în deplasare. Dacă după două meciuri scorul general se va menține egal și după prelungiri (în cel de al doilea meci) se va juca un al treilea joc pe teren neutru. Dacă și în această partidă scorul rămîne nedecis se vor executa lovituri de la 11 m (hotărîrea nu menționează cîte penaltiuri se vor executa). Această nouă clauză introdusă în regulament este valabilă pentru toate etapele competiției, pînă în finală.

În ce privește propunerea ca finala C.C.E. și Cupei cupelor să se dispute tur-retur, ca în Cupa europeană a tîrgurilor, nu s-a luat nici o hotărîre.

Excluzînd desemnarea învingătoarei prin tragere la sorți, forul suprem al competițiilor europene inter-cluburi a luat o măsură cît se poate de echitabilă.

● Alte meciuri internaționale: *Sel. U.R.S.S. — Deportivo 1—0* (la Medellin — Columbia), *Celtic Glasgow — Bari 1—1* (la New-York), *Victoria Setubal — Werder Bremen* 3—1 (la Caracaș).

SUEDIA—UNGARIA 2—1, LA BUDAPESTA!

Înainte de a pleca în Mexic, echipa Suediei a susținut aseară un meci amical la Budapesta, cu prima selecționată a Ungariei. Surprinzător, Suedia a obținut victoria cu 2—1 (0—1). Au marcat în ordine: **Fazekas** (min. 18), respectiv **Persson** (min. 59) și **Edjerstadt** (min. 83)

La Cracovia, în fața a 30 000 de spectatori, Polonia și R.D. Germană au terminat nedecis: 1—1 (1—1). Au înscris Dejna (min. 21) pentru gazde și Vogel (min. 23).

TELEX

Giuseppe Ros este noul campion de box al Italiei la categoria grea. În meciul susținut la Palatul Sporturilor din Bologna, Ros l-a învins prin K.O. în repriza a XI-a pe fostul deținător al centurii, Dante Cane.

■

Prima probă de obstacole din concursul internațional de călărie de la Wiesbaden s-a încheiat cu victoria belgianului Gerard Adriaens. Învingătorul a concurat pe calul „Rayon d'Or", parcurgînd traseul în 57,6 și a fost urmat de irlandezul McDowell pe „Sweet Control" în 59,2.

■

Turneul internațional de baschet feminin de la Varșovia a fost cîștigat de echipa locală Polonia, care a întrecut în meciul decisiv formația Standa Milano cu 74—47 (42—20).

■

Înotătoarea italiancă Novella Calligaris a cîștigat proba de 400 m mixt din cadrul campionatelor Italiei în bazin acoperit (25 m) cu timpul de 5:29,2, iar pe cea de 200 m liber în 2:14,6.

■

La Neath, Martyn Woodrofe și-a făcut o promițătoare reintrare, înotînd distanța de 110 yarzi delfin în 60,8

■

Sferturile de finală ale turneului de tenis de la Las Vegas: Emerson — Newcombe 1—6, 7—5, 6—4; Gonzalez — Gimeno 8—6, 6—1; Roche — Rosewall 6—1, 3—6, 6—1; Laver — Stolle 1—6, 8—6, 6—1.

■

Turul ciclist al Olandei (rezervat amatorilor) s-a încheiat cu victoria rutierului olandez Schuer, urmat de compatrigreat săi Van Pool la 2:36,0, De Koning la 2:55,0 și norvegianul Andresen la 4:37,0.

GABRIELLE WETZKO 1:01,2 LA BLACKPOOL

În piscina de 55 yarzi din Blackpool au început întrecerile unui concurs internațional de natație la care participă sportivi din 11 țări europene. Proba feminină de 110 yarzi liber a revenit Gabriellei Wetzko (R.D. Germană) cu timpul de 1:01,2. Ea a terminat învingătoare și în cursa de 440 yarzi liber, fiind cronometrată în 4:51,3. În proba masculină de 220 yarzi bras, pe primul loc s-a clasat austriacul Kriechbaum cu 2:34,8.

Alte rezultate: 110 yarzi fluture femei — Helga Lindner (R.D. Germană) 1:08,5; 220 yarzi fluture masculin — Poser (R.D. Germană) 2:15,0.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368